Caf Caf

"aynen öyle"

aylık mizah dergisi • fiyatı: 2 TL (KDV dahil sadece iki Lira) - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net
sayı 30
aralık 2009/12

"Hey Türkiye, senin sorunun ne dostum, ha?!"

Karanlıkta fil nasıl tarif edilir, Mevlana çok önceden söylemişti!

ISSN 1308-7487

• Onur Öymen demokratik açılıma karşı Dersim Katliamı'nı savundu. "Öyle çözemezsiniz, böyle çözersiniz" dedi. Yuh.

• Amerika, F-35 uçaklarının yazılım kodlarını müşterilerine vermeyeceğini açıkladı. Müşterilerden biri de Türkiye.

• Asker çıkması siyasetçi Osman Pamukoğlu, mitingine 50 kişinin katılması üzerine "kafaları bulanık, sindirilmişler, korkuyorlar, efendisiz yapamıyorlar" dedi.

Ahmet Turan Alkan

YAKARIM ULEEYNN!

Osman Paşa o sabah banyosunu alıp sinekkaydı traşını olduktan sonra eli alışkanlıkla gardroptaki üniformasına gidince durakladı, "Ah" diye iç geçirdi, "Bu yaşlarda tekaüde ayrılacak adam mıydım ben?" Üzeri kalp desenli pamuklu boxer şortu ve talimnamelere uygun atletiyle pencerenin kenarına kadar yürüyüp dışarıya, uzaklara baktı. İşte ufukta taburlar, alaylar zaptedilmesi gereken tepelerin hatt-ı bâlâsına doğru hücuma kalkmakta, nal ve kılıç şakırtıları âfâkı doldurmaktaydı. Bir an gözleri şimşeklendi, öfke ve aceleyle alıştığı üzre omzunun üzerinden geriye doğru seslendi,

-Lala, tiz cenk pusatlarımı, zırhımı getir; seyislere söyle atımı binek taşına çeksinler; cenk var; ben gibi bir yiğide evde durmak yaraşmaz, çabuk olun; dakika tehiri idamı gerektirir ona göre...

Mutfakta kahvaltıya salatalık ve domates doğrayan hanımı, hışımla yağdırılan tâlimâtı duyunca kılını bile kıpırdatmadı, sadece, "Bizim adam yine hayâle daldı, tekaüde sevkedildiğini unuttu yine. Ne yapsak, nefesi kuvvetli bir hocaya mı götürsek" diye içinden geçirdikten sonra duyacağı sesle,

-Saçmalama Osmaaan, diye seslendi. "Pantolonunu dün akşam ütüledim, salondaki iskemlede; dolaptan bir gömlek seç; dünkü ceketi giysen olur değil mi, ütüsü bozulmamış da daha!"

Eşinin sesini duyunca Osman Paşa'nın bütün tüyleri dimdik oldu. Hayâlleriyle gerçek arasındaki mesafeyi her hatırlattığında eşine 2 kilometre alçak sürünme cezası, seksen şınav çektirmeyi, daha da olmadı divanıharbe vermeyi düşünüyor fakat sonra merhameti galebe edince vazgeçiyordu. Kahırlı bir sesle,

-Olur hanım dedi, "Olur hanımsultan, dünkü ceketi giyeriz; oldu olacak pabuçlarımı da ben boyayım bari"

"Hanımsultan" aldırış bile etmedi, heyecansız bir sesle, "Çayın hazır paşam" dedi, "Acele et birazdan gelirler almaya..."

Osman Paşa'nın bir kere daha cinleri tepesine çıktı, "Kim alacak, neyi alacak be kadın, o günler çoktan geride kaldı" demeyi gururuna yediremedi. Hırsla pantolonunu bacaklarına çekti. Asker tokalı kemerini beline takıp beylik silahını kılıfıyla durduğu çekmeceden çıkararak sevgiyle okşadıktan sonra beline yerleştirdi.

*

Otomobil kullanmanın âlâsını biliyordu ve doğrusu ilk günlerde, "Hamdolsun zımba gibiyim; kendi arabamı kendim sürerim" diye arabayla yollara düşmüş, fakat ikinci gün, kullandığı aracı hatalı ve tehlikeli bir şekilde sollayan aracın şöförüne, göreceği şekilde bir takım sinirli el ve kol hareketleri yapınca kendini bir anda levyeli, tornavidalı, beyzbol sopalı bir sokak kavgasının içinde buluvermişti. Silahını çekip de, "Dağılın ulan; ben emekli komando paşasıyım; kıpraşanı vururum" demeyi akledene kadar önemsiz bir kaç sıyrık alması onu pek sarsmış sayılmazdı ama, kendisini yatıştırmak için araya giren gençten bir adamın,

-Sinirlenme beyamca, bu serserilere uyma; vursan vurdu derler, vurulsan beceriksiz derler; bin arabana savuş git, ne yapacaksın" diye öğüt vermeye kalkışınca yıkılmıştı.

Vaziyet acıydı!

O günden sonra tek başına araba kullanmaya yemin etti.

*

Duraktan çağırdığı taksi, parti genel merkezine yaklaşınca inip hesabı ödedi. Paranın küsüratlı kısmını "belki bahşişe sayıp bırakır" diye vermezlenen şöföre sert sert baktıktan sonra bozuk paraları itina ile çantasına koyup genel merkeze doğru yürüdü. Genel merkez dediği bir apartmanın üçüncü katında bir daireydi. Kira neyse fakat kapıcı, merdiven otomatiği, asansör bakım ücreti gibi aylık giderleri öderken, su, telefon, havagazı ücretlerini her ay vezneye yatırırken şu parti işine girdiğine pişman oluyor, sonra bir kaç partilinin, "Aman ha paşam, Türkiye sana muhtaç; çoğu gitti azı kaldı; ilk seçimde bu satılmışları dümdüz edeceğiz, yüzdeyüz!" lâfları üzerine iyimserleşip, "Altı üstü kaç kuruş ki zaten, bir ay daha verelim bakalım; belki paralı bir parti üyesi yüklü bir bağışta bulunur da rahat ederiz" diye dişini sıkıyordu.

Ortak kullanılan asansördeki adamın nefesini tam burnunun dibinde hissedince içi kalktı; "Dürzüye bak, hem sarımsaklı sucuk yemiş sabah sabah, hem de asansöre biniyor; böylelerini sallandıracaksın azizim" diye düşünerek herife sert sert baktı. "Herif" tınmadı bile. Asansörden kaçarcasına çıkıp "genel merkez"in kapı zilini çaldı. Çıt yok, bir daha çaldı, yine ses yok. Üçüncü ve uzun bir zilden sonra içerden terlik şıpırtıları duyuldu,

-Sen miydiniz genel başganım, gusura kalman uyumuşsum birazıcık!

Osman Paşa baruta döndü, "Saat kaç ulan kerata, saat tam 6.30 ve sen hâlâ uyuyorsun. Kahvemi getirdikten sonra derhal parti genel sekreterine konuyla ilgili savunmanı vereceksin; gerekirse parti idare meclisi sana bir avukat tutar; şimdi kaybol gözümün önünden" diye gürledi. Partinin bilumum getir götür işlerine bakan gariban Yaşar içinden, "Hergün aynı, her gün aynı; doğru dürüst bir iş bulsam da çekip gitsem şurdan" diye düşünerek mutfağa geçti. Kahveyi götürürken, iki aydan beri sigorta primlerinin yatırılmadığı meselesini açmaya niyetlendi ama gözü kesmedi.

Osman Paşa genel başkan koltuğuna oturup, daha önce yazlıktaki evin mutfağında duran tüplü televizyonunda ulusalcı bir kanalın düğmesine bastı. Seyrederken, "rezil herifler, vatan hainleri, hepsini teker teker yeniden askere alacaksın bunların, süründüreceksin..." diye homurdanıyordu.

Yaşar kahvesini getirip masaya bıraktı, çıkarken, "Böon mitink varıdı genel başkanım, dün hatırlat demiştiniz de onun için söylüyom" dedi.

Osman paşa bir Yaşar'a baktı, bir getirdiği kahveye baktı; başından aşağı bir kazan kaynar su dökülmüş gibi kızardı fakat sesini çıkarmadı. Eliyle "çık çık dışarı" işareti yaparak döner koltuğunu pencereye doğru çevirdi,

-Sahi yau dedi, "Bugün mitingimiz var"

*

"Adet budur Osmancığım, liderler miting yerlerine geç gider" demişti eski bir devre arkadaşı; Osman Paşa da saat 13'ü bir geçe miting meydanına geldi. Miting 13'te olduğuna göre yeterince ağırdan almış sayılmaz

mıydı? Velâkin meydanda kimseler yoktu; daha doğrusu ortada mitinge dair herhangi bir işaret bulunmuyordu. Sadece bir minibüsün çevresindeki bir kaç delikanlı kablolarla uğraşıyor, galiba ses düzeni filan kuruyorlardı.

Osman paşa yarım saat daha bekledi. Kürsüde boş boş pineklemeyi yediremediği için köşedeki kahveye gidip cebindeki gazetenin çapraz bulmacasını son karesine kadar çözmüş, fakat "iki harfli bir bağlaç" sorusunu bir türlü çıkaramamıştı. Kahvede kimselerin kendini tanımaması önceleri zoruna gittiyse de, "Hiç tanınmamak, tanınıp da madara olmaktan yeğdir" diye düşünüyordu. Saat bir buçuğa doğru genel idare meclisine yazdığı eski dostlarından iki kişi daha gelmiş, kürsünün etrafında tur atmaya başlamışlardı. "Aferin çocuklara" dedi içinden, "İktidara gelince unutmayayım da birini Maliye, ötekini de Ulaştırma bakanı yapayım bari..."

*

Osman paşa saat ikibuçuk sularında kürsüye çıktığında etrafında gazeteciler de dahil 16 kişi vardı. Gazetecinin biri az önce, "Şöyle sivri, kodu mu oturtan bir söz söylerseniz belki birinci sayfaya çıkarsınız paşam" demişti. "Haber editörleri ekşın istiyor; mıy mıy mıy lâflara dönüp bakmıyorlar bile"

-Tamam diye homurdandı Osman Paşa, "Oyunun nasıl oynandığını anlıyoruz yavaş yavaş; biraz geç oluyor ama..."

*

Osman Paşa işte o ünlü "Yakarım uleen" nutkunu işte böyle verdi, "Onların müslümanlıkla, dinle, imanla alakası yok. Varsa yoksa para. O, adı saman mı, sap mı, o televizyonun uzantılarını, bütün saplarını, bütün samanlıklarını, hepsini yakacağız. Saman oldukları için de büyük ateşlere, benzine ihtiyaç yok. Tek kibrit yetecek" dedi; kesmedi, "İdam cezası geri gelecek. İktidara gelince yolsuzluk mahkemeleri kuracağız. Dokunulmazlıkları kaldırıp, kıyak emekliliği sona erdireceğiz. Partilere hazine desteğini keseceğiz. Telekom'u geri alacağız. Gençlere de faizsiz evlenme kredisi vereceğiz" dedi, bunları söylerken, az önce kendisine bu akılları veren gazete muhabirini yan gözle kesiyor, muhabir de eliyle "mis mis" işareti yaptıkça Osman Paşa daha bir aşkla kükrüyordu,

-Bunların hepsini askere alacağım. Hakkari dağlarına göndereceğim. Sonra da bizzat ben kendim gidip denetleyeceğim...

*

Osman paşa o psikoloji içinde tam olarak neler söylediği hatırlamıyordu bile; akşam haberlerinden sonra parti meclisinden bir arkadaşı telefonla arayıp,

-Neler söylemişsin sen be Osman; ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu senin, diye konuşmasa, farkına bile varmayacaktı. Biraz pişman olmadı değil ama gezdiği her kanalda konuşmasını dakikalarca ballandıra ballandıra verdiklerin farkedince keyiflendi, kendini bir kere daha takdir etti, sonra kendi kendine,

-Bundan sonra böyle diye mırıldandı, "İşinize gelirse..."

c i n n e t a a a a a a a b i — n i y a z i ç o l

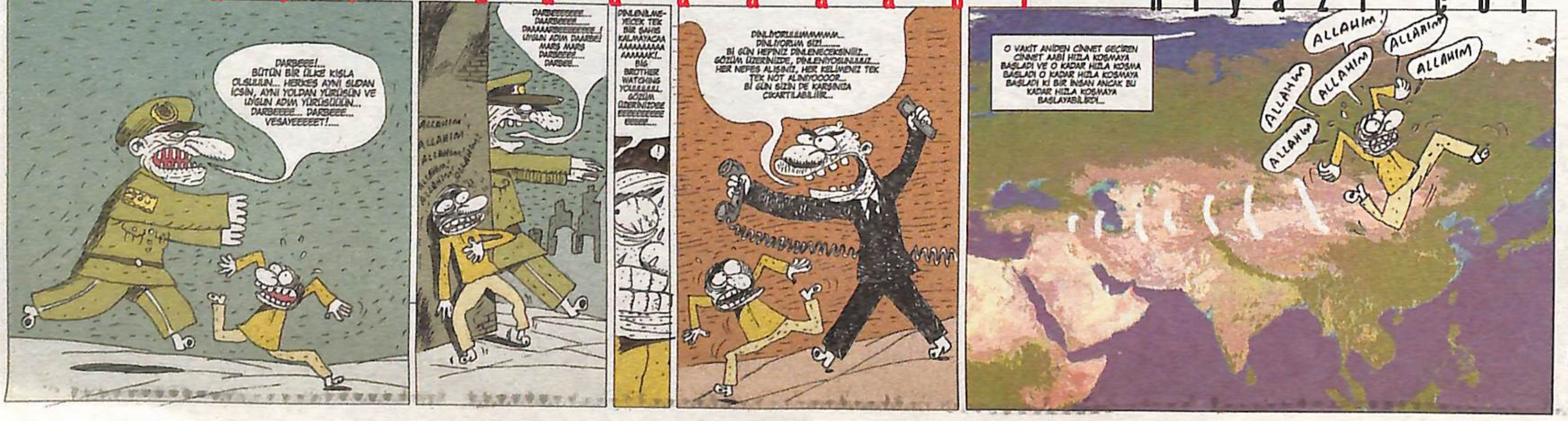

Geçtiğimiz sayılarda dergimizin yaşayan Türk dahileri arasında saydığı, Türk sinemasının en güzel adamlarından Ahmet Uluçay vefat etti. Allah rahmet eylesin. Rabbimiz onun izinden gidecek, şahsiyetli, yerli bir sinema dili kuracak sinemacı gençler nasib etsin bu millete...

Geçmiş Kurban Bayramınız mübarek olsun.

Bu bayram da yine alışıldık medya faciaları yaşandı sayın seyirciler. İnsanı kurban bayramından mı soğutmaya çalışıyolar nedir?

...amide şöyle bir hutbe dinledik: "Rezil ve de aşağılık ...uklar olan mikroplara karşı kendimizi savunmak..." ...'ın vazifeli mahlukuna küçücük aklımızla aşağılık deme ... Yaratılana kafamıza göre değer biçmek... ...dinimiz bu demek ki. Bilim dini...

• Ertuğrul Özkök cenazeye gitmiş, kimse bilmiyomuş orada Fatiha'yı (o nasıl cenaze?) Bizimkisi de iPoddan açmış Fatiha'yı hoparlörden dinletmiş. Koçum benim...

- Bu küresel ısınma olayı falan hep yalanmış, bilim adamı korkutmacasıymış.
- Abicim bu haberin kendisi zaten. İnsanlar senden espri bekliyo.
- Haa, tamam o zaman, şey... Hani bu kutup ayısı var ya buzun üzerinde tek, hah. Onu çizicez. Ama kartondanmış meğersem.

• Birleşik Arap Emirlikleri'nde üniversite öğrencileri dünyanın ilk arapça konuşan robotunu yapmış. Aynı insan gibiymiş...

...id Kaya & Faruk Günindi

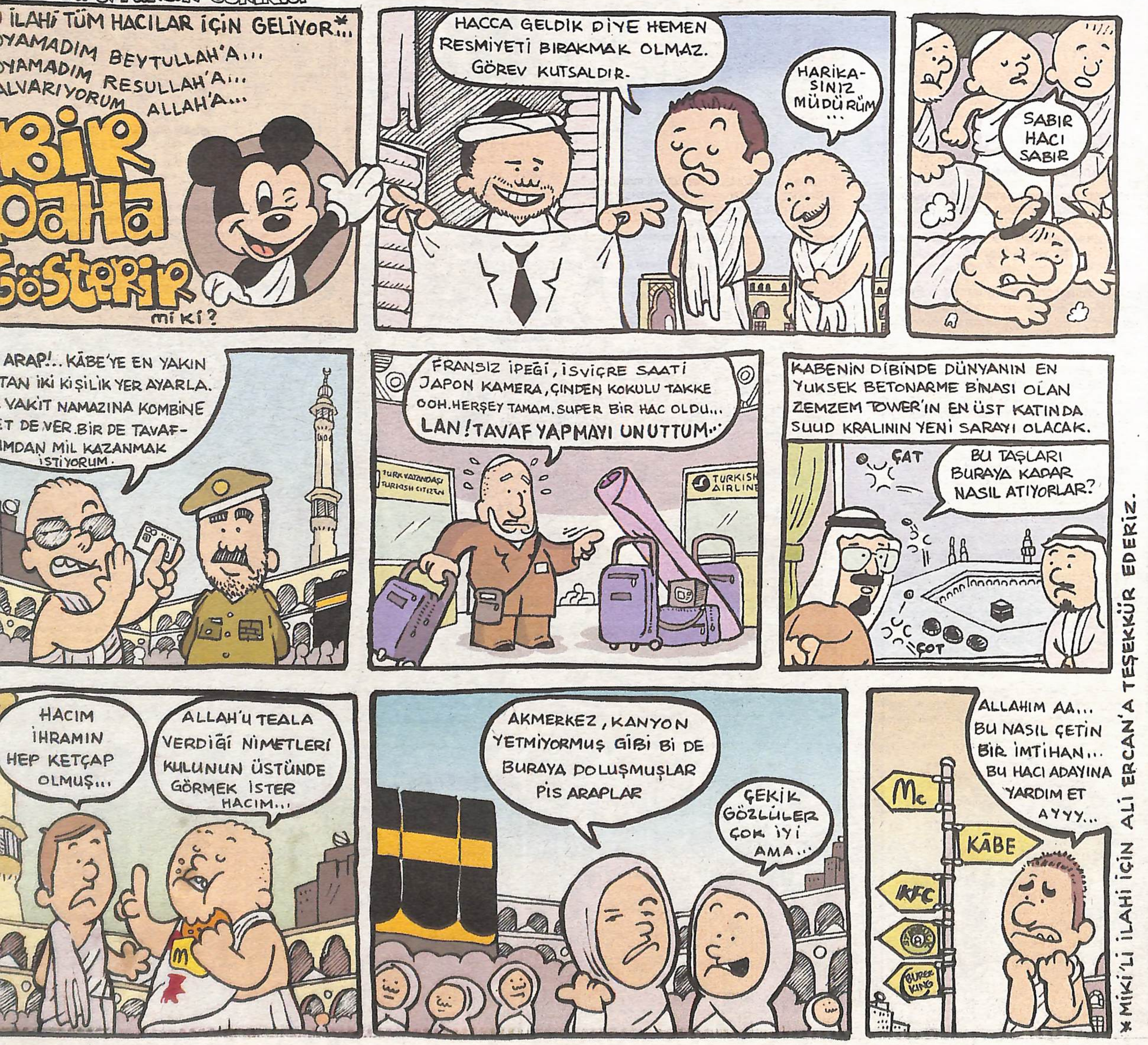

KARTONPİYER

SERDAR TURGUT OLMAK İSTEYENLERE ON TÜYO

Bir dediğiniz bir dediğinizi tutmasın istiyor ve aklınıza gelen ve gelmeyen ne varsa yazdıktan sonra mizahı arka kapı olarak kullanıp mazeret üretmek fikri hoşunuza gidiyorsa Serdar Turgut olmanıza ramak kalmış demektir. Gelin sizin o son eşikten geçmenize yardımcı olacak tüyolar verelim.

1. Eski solcu değilim, ABD'de hiç yaşamadım diye kederlenmeyin. Bunlar telafisi imkânsız problemler değil. Eski solcuymuş gibi yapın, nasılsa eski solcu olmak çetelesi tutulmuş bir olay değil. ABD konusu ise ayrıntı. O kadar ABD dekorlu film seyrettik ki kolayca yaşamış gibi yapabiliriz.

2. Bir sabah muhafazakâr olarak uyanıp, öğle vakti ulusalcı, ikindileyin sosyal demokrat, akşam vakti Troçkist olarak devam ederek yatmadan önce sabah faşist olarak uyanmadan önce liberal olarak uyuma becerisi göstermeyecekseniz hiç yormayın kendinizi. Sizden Serdar Turgut olmaz.

3. Ergenlik bunalımlarınız sizin en büyük servetinizdir. Nefsinizi ve ergenlik bunalımlarınızı olabildiğince köpürtün. Adam olmak gibi kavramlara yer verirseniz Serdar Turgut olma ihtimaliniz zayıflar.

4. Başınız çok belaya girerse özür dileyin ve balık hafızalı okurlar topluluğunun zaman içinde sizi takdir edeceğinden emin olun. "Bu ülkede her şey olunur ama rezil olunmaz" cümlesi en büyük teminatınızdır.

5. Zihninizden daha hızlı cümle kurma becerisine sahip olmalısınız. Aksi takdirde kurduğunuz cümleleri muhakeme etmek ve sizi Serdar Turgut kılacak cümlelere vicdanen engel olmak zorunda kalabilirsiniz.

6. Sürekli canınız sıkılsın, hiçbir şey sizi mutlu etmesin. Her şeye bir kulp takın. Kusur bulun. Yoksa…

7. Serdar Turgut olmanın bir yolu da Ertuğrul Özkök olamamışlıktan geçer. Bundan önceki Cafcaf'lardan birinde geçen ve Ertuğrul Özkök olmak isteyenler için hazırladığımız on tüyo işinize yaramamışsa bu belki de sizde Serdar Turgut olma enerjisi bulunduğundandır. Denemekten vazgeçmeyin. Bu köşe size ruh ikizinizi bulduracak.

8. Yaşadığınız ülkenin fay hatlarını kah gıdıklayacak kah benzin döküp yakacaksınız. Ancak her halükarda bu fay hatlarını tedirgin etmeden Serdarlaşamaz, Turgutlaşamazsınız.

9. Saplantılarınızı bir mızrak gibi millete saplayacaksınız.

10. Asla tavsiye almayın. Siz o derece önemli bir insansınız ki her konuda her daim tavsiye etme makamında ıslık çalmalısınız. Tevazuya yer yok. Unutmayın.

cevâb veremedi

veremedicevab@gmail.com

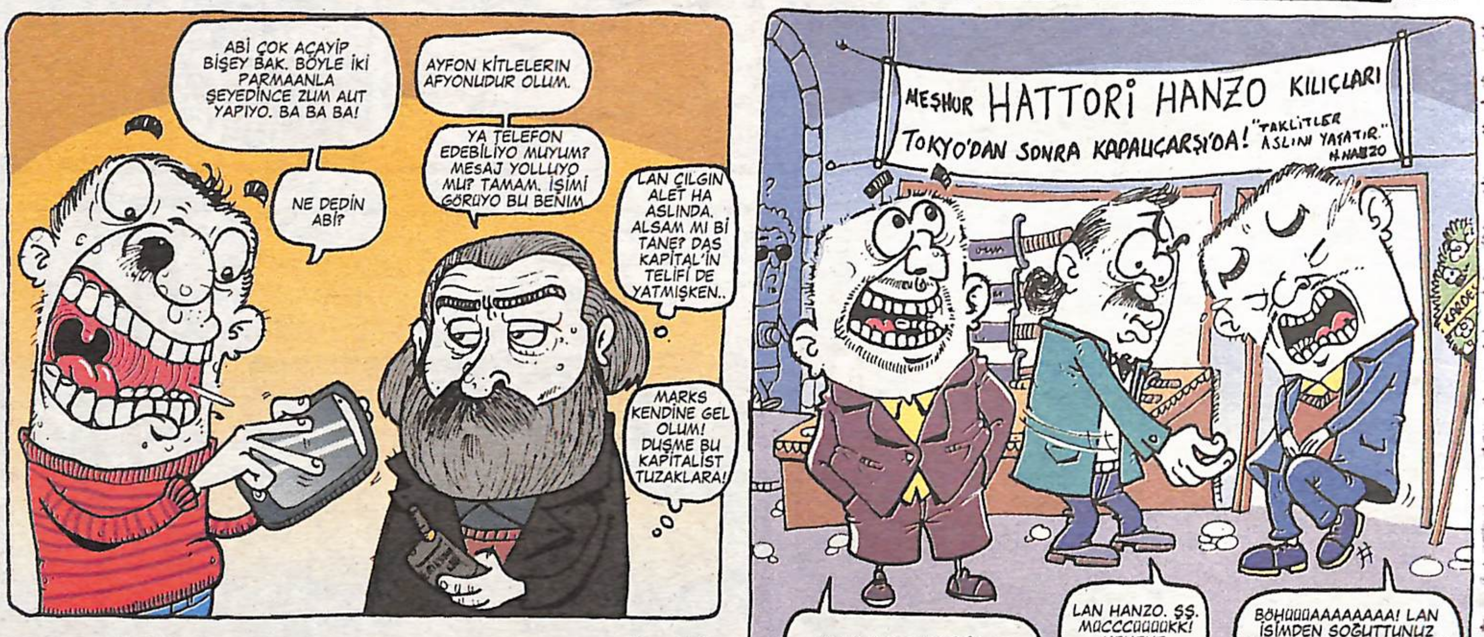

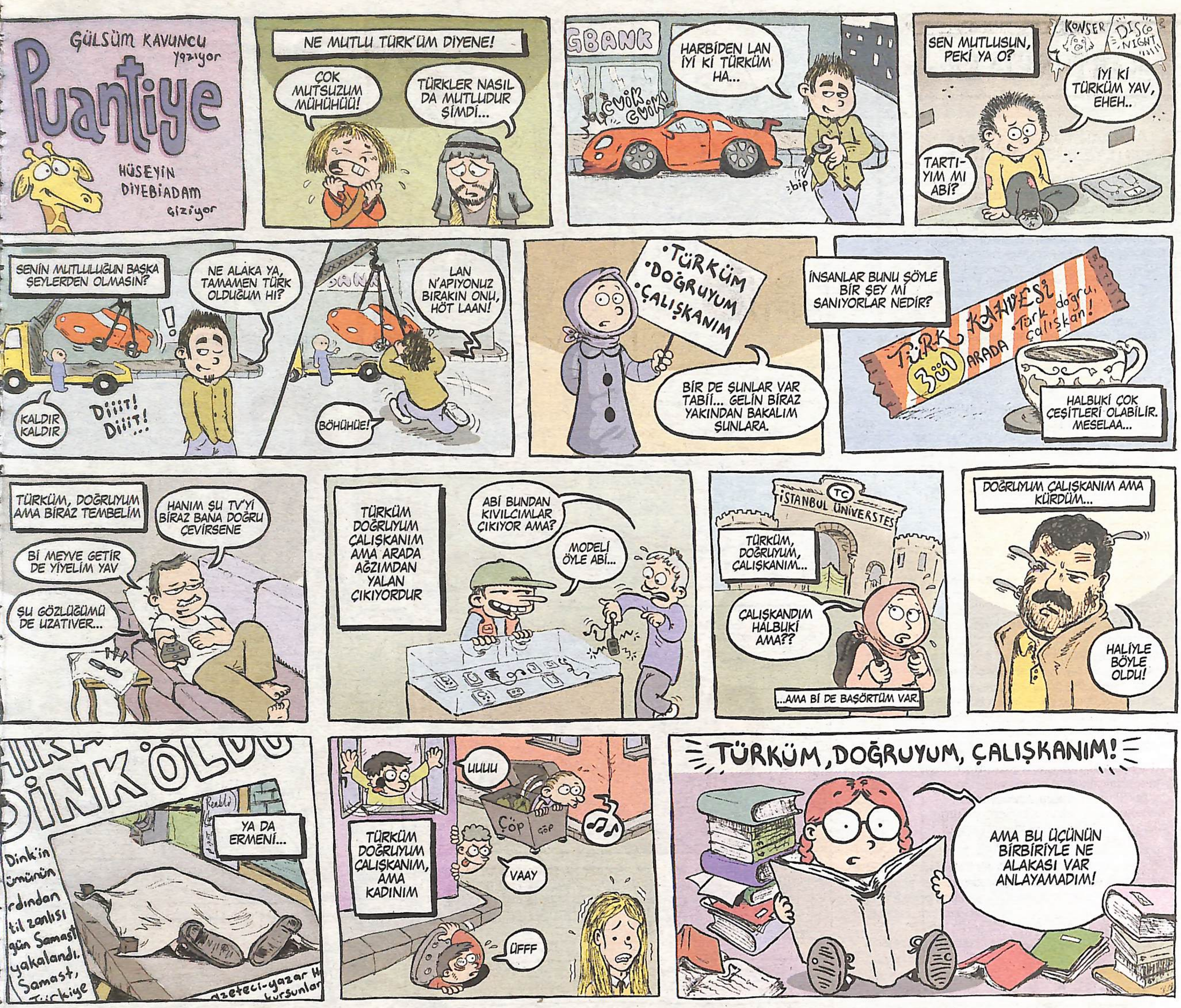

Br. Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

Yaşasın Boratizm! Yaşasın en'besili'lik!

* MHP ve CHP'nin yaptığı anti-hürriyetsel çıkışların perde arkası netleşiyor. Sürekli 'bir gün tarih önünde hesap vereceksiniz' derken cuntacıların 'bir gece ansızın' gelebilme ihtimalini fena halde sevdikleri anlaşılıyor. Buna teşneler ve zemin ihzarı için de âmâdeler. Bence bu muhteşem siyasi koalisyona büyük çıfıt düşünürü Borat da dâhil edilsin. Boratizm'in ilkelerine alışmamız için yarı resmi El-Hurriya gazetesi her gün bir ilkeyi yayınlayıp öğrenmemize fırsat versin. (Özkök, A. Hakan'ı alıp bu kez Anıtkabir Umresi yapıp, mozoleyi 6 kere dönsünler. (Malum 6 ok meselesi!) İhram olarak da frak, smokin, silindir şapka ya da komik olan ne varsa giysinler işte! (Dolanırken sakız leblebisi ve Dimetoka birası da içebilirler!)

* İmralı sâkinine de Borat'la randevu ayarlansın. Hangisi dışarıya çılgın bir şekilde "Öldürün beniiii!!" diye çıkarsa o haklı sayılsın. Olmazsa Borat Efendi, engin tecrübesiyle CHP'ye gidip danışmanlık hizmeti versin. (Baykal'ın Fedaisi Borat!)

* "Ordu+CHP= DARBE= İktidar" denkleminde yeni mefkûre Boratizm olsun yeni umdeler de 9 kollu şamdandan alınsın.

* CHP, MHP, DP binalarına "Meclis asla ve kat'a hiç bi şey seçemez", sözü kazınsın. Hatta "Bu Meclis, Meclis Başkanı bile seçemez!" maddesi anayave'ye konsun. 2'nci maddedeki "değişmez, değiştirilemez, hatta biraz maça ister" fıkrasının derûnuna derpîş edilsin. Muhalefet sözcüsü Borat olsun. Ajdar yardımcısı olsun. (Tül pembe giyinsinler!)

Magic Necmi hükümet uzlaşı temsilcisi olsun, muhalifleri kaybetsin! Necmi kaybedemezse, Baykal ve ekibi onu kaybeder zaten!

* Bu senenin Suya Gidip Susuz Gelme Ama Gevrek Gevrek Konuşma Ödülü Devlet Bahçeli'ye verilsin. Baykal sonuçlara itiraz edip gesgevrek bi konuşma yapsın!

* Baba-5 filmi CHP'nin akıllı binasında çekilsin. Başrollerde Borat ve Kırat oynasın. Cintonik'le Apturaman Boztaş (aynı siyasi el selamını vererek, "Bu tekere çomak sokmayın!" desinler.

* Ergeneocon'cuların şehvetle beklediği askeri müdahalede bir gecede tutuklanacak 2 milyon kişinin tıkılacağı spor salonları, et balık kombinaları, sebze halleri boyansın, badanalansın.

* İŞKEMBE kursları açılsın. (İşkence Eğitim Metotları Boratist Ekol) Zira, çok sayıda işkenceciye ihtiyaç duyulacak.

Libo-Müslümümsü nasıl olur?

* Taklacıdır, paçalıdır, kırmadır, kırıktır, sömürgen, sorosyen, şarlatan, kârlatan, soy/suz/tarı, tükrükhokka/bazı/sıdır. "Ne kazırsan vicdana, o da gelir cüzdana"dır. Aşırı kültür sahibidir, paldır-kültürdür.

* Libo-müslümümsü, karar ve hüküm vermeden önce meseleyi iyice inceler, araştırır, düşünür, taşınır, danışır. Eğer işin ucunda emr-i bi'l-ma'ruf, nehy-i ani'l-münker varsa kafadan hoşgörür. Bi anda 'çoğulculaşır'.

* Mukaddesatına sövüldüğünde öfkesine asla mağlup olmaz. Uzlaşı ve sabır insanıdır! Diyanet, siyaset, ticaret, cibilliyet fark etmez anında 'sevi' ve hoşgörü moduna giriverir.

* Libo-Müslümümsü nepotizm, aferizm yapmaz. Yani yakın akrabalarını, eski arkadaşlarını korumaz, kollamaz. Zaten onları çoktan satmıştır!

Otacısal twitter notları

- Lep demeden lap top'u anlıyor şimdiki çocuklar.

- İnsanoğlu gazla çalışan palavra makinesi gibi.

- "Düşen"in dostu olmasa da 'lost'u oluyomuş! (TV dizisi!)

- Sesleniş: Beni dinle ay balam; agartam şambalam! Yerin altında evet bir değil birden çok medeniyet var! Alayı isyanları yüzünden batırıldı. Onun için "karanlıklar prensi"nin peşinden bir an önce ayrılsanız iyi olur!

Kâr'dan adam!

Helal-haram demeden indiren, ümmet-i Muhammed'in (sas) yüzünü karartan sonradan 'gömme', ruh nebbaşları, itikad hırsızı 'kâr'dan adamlar bir gün 'nârdan' adam olacaklarını düşünseler ne iyi olur! (püresel ısınma yani!) Ateşleri bizi de yakıyor! (Cıss yani!)

'Hell' cevab

Sual: Sevgili Zekeriya Hocam, ergenekonun kozmik dinsel laboratuarlarında 40 yıllık çalışma sonucunda bozulmayan oruç geliştirmişsiniz ve erke dönergeci gibi sakım sakım saklarmışsınız. Bize de öğretseniz de biz de tutsak, rahat etsek.

Hell Cevab: Sen kesin Fettollahçısın. Soros Nurcusu seni. Ulusal bir sır senin gibi işbirlikçi birine verilir mi? Zinhar 40 sopa vurula! Seni de zaplıyorum!

Hacda etnik gayrımcılık

"Arabistan'da yaşanan izdihamda şu kadar hacı öldü. Aralarında Türk hacı bulunmadığı öğrenildi." (Hac haberleri niye hep böyle gayrımcıdır. Sevinmemiz için mi Türk olmadığı söyleniyor ölenin. Müslüman olması bizi üzmüyor da Türk olursa mı üzülüyoruz. Ne pis adamlarız biz o zaman!)

Üstad ha!

İslamcı gençler yıllar yılı kendi aralarında "üstad" falan der dururdu. Gözü açık, "gün" görmüş bir kısmı şimdilerde yine "üstad" diyor ama 33 dereceli olanını. Eriyoruz, kayboluyoruz 'birader'ler. N'aber!

Mönüde ne var?

Bizim bi abi, Tanzanya'daki Türk okullarını ziyarete gidecekti. Heyecanlıydı. 'Ne seviniyosun, kabile reisi sizi akşam yemeğine alacakmış diye mi?' dedim. 'He yav!' dedi. "İyi de, haberin yok belki de mönüde kendin varsın, haybeye gülüyosun!" dedim. Mos mor "Nasssiiiii!" oldu bi anda.

Bâtıl Balina

Salih Kılınç

• Atatürk bir gün İsmet Paşa'ya demiş ki: "İsmetim, gözümün nuru, sen Anadolu'yu gezen bir insansın. Oralara gittiğinde elinde kâğıt kalem de bulunsun. Böyle halkın sevdiği, bizim işimize yarayacak gözü açık adamlar görürsen, onların isimlerini not al. Mebus listesi hazırlarken lazım olur." İsmet Paşa da 'emredersiniz sayın reisi cumhur' demiş ve bundan sonraki gezilerinde bu emre uygun davranmaya karar vermiş.

Bir gün Sinop'a gitmiş İnönü. Orada bakmış bir milli eğitim müdürü var, tam Gazi Paşa'nın bahsettiği türden bir adam. Çok güzel konuşuyor, böyle karizmatik bir şahıs… Bundan iyisini ancak Şam'da buluruz, orası da artık bizim vilayetimiz değil deyip bunu listeye yazmış Paşa. "Sinop Milli Eğitim Müdürü. Eyi bi şahıs."

Aradan birkaç yıl geçmiş, mebus seçimi vakti gelmiş (Seçim dediysem öyle şimdiki gibi bir seçim gelmesin aklınıza. Hepi topu bir tane parti var), Ata ile İnönü kafa kafaya verip listeyi yazmaya başlamışlar. "İsmet aç bakalım defterini, aldığın notlara da bir bakalım" demiş Gazi. İsmet Paşa açmış listeyi bakmış.

"Sinop'ta Milli Eğitim Müdürü iyi bir şahısmış. Onu yazalım."

"Tamam yazalım."

Sonuçta listeye yazılmış müdür. Tabii o sıralarda listeye yazılan herkes seçiliyormuş. Müdür de seçilip Ankara'ya gelmiş. Ama ortada küçük bir sorun varmış. Seçilen müdür bizim bahsettiğimiz müdür değilmiş. Seçimden iki üç ay önce, tam liste hazırlanacakken milli eğitim müdürü değişmiş. Notta, adamın ismi değil de sadece 'Sinop Milli Eğitim Müdürü' yazıldığı için listeye de on an görevde olan bu adamcağızı yazmışlar. Şansa bak ki daha önceki müdür ne kadar gözü açık, cevval bir adamsa yeni gelen o kadar pısırık ve silikmiş. Neyse ki devir tek parti devriymiş. Mebus denilen vatandaşlar etkisiz eleman hükmündeymiş.

• "Bana bir orta kahve. Çıkarken de kapıyı çekiver" diyebileceğim bir iş arıyorum. B sınıfı ehliyetim var, takım çalışmasına acayip yatkınım. Ayrıca pozitif düşünürüm. İlgililere duyururum.

• "Hocam" dedim "ben araştırma görevlisi olmak istiyorum. Ne yapmalıyım?" Hoca şöyle bir yüzüme baktı ve "bardağın var mı?" dedi. Nasıl yani? dedim. Bir asistanın dedi, en büyük aleti bardağıdır. ALES ve dil puanın, diploma notun, kadro vs. bunlar mühim değil. İlk yapman gereken şey kendine üzerinde Nescafe yazan şu kırmızı bardaklardan almak olmalı. Asistanın üç görevi vardır. Bir: Elindeki kahve bardağıyla koridorda dolaşmak. İki: Sınav gözetmenliği yaparken öğrencilere ters cevaplar vermek ve kötü espriler yapmak. Üçüncüsü ise çanta ve projeksiyon cihazını sınıfa taşımak.

• "Saçların dökülmeye başlamış, epey de zayıflamışsın, bence tipin kaymış" diyemeyen herkes "amma da değişmişsin, sokakta (?) görsem tanıyamazdım" diyor. Bu nazik insanların hepsine teşekkür ediyorum.

• Bugün 10 Kasım. Kalktım, tıraş oldum. Daha sonra kahvaltı yapıp, işe gittim. Aman, Kemal Anadol duymasın!

• Oğuz Atay'ın "Ne Evet Ne Hayır", Ahmet Hamdi Tanpınar'ın da "Acıbadem'deki Köşk" hikâyelerini henüz okumadım diyen bir Cafcaf okuyucusuna "bu yaşa gelmişsin, utanmıyor musun!" demem, itiraf ediyorum, çok ayıptı. Ama oldu bir kere :)

• Devlet daireleri: Bitki çayı içen kadınlar ve sürekli futbol konuşan erkekler.

• "Kot giymiş/Doğan Hızlan ile/pijamalı/Sırrı Sakık şiirimi gerçek hayattan kopuk ve de oldukça fantastik bulduğu için kimseyi suçlayamam.

• Rasim Özdenören'le her defasında yeniden tanışıyoruz. Bir kere Kızılay'da yemek yedik. Bir kere birlikte Hece'ye gittik. Bir defasında bir yemekte uzunca konuştuk. İki üç defa evine ziyarete gittim. Hala beni ismen tanıdığını zannetmiyorum. Çok esprili bir kişi olduğundan belki de şaka yapıyordur, bilmiyorum. Ama söyleyeyim, kafayı yemek üzereyim.

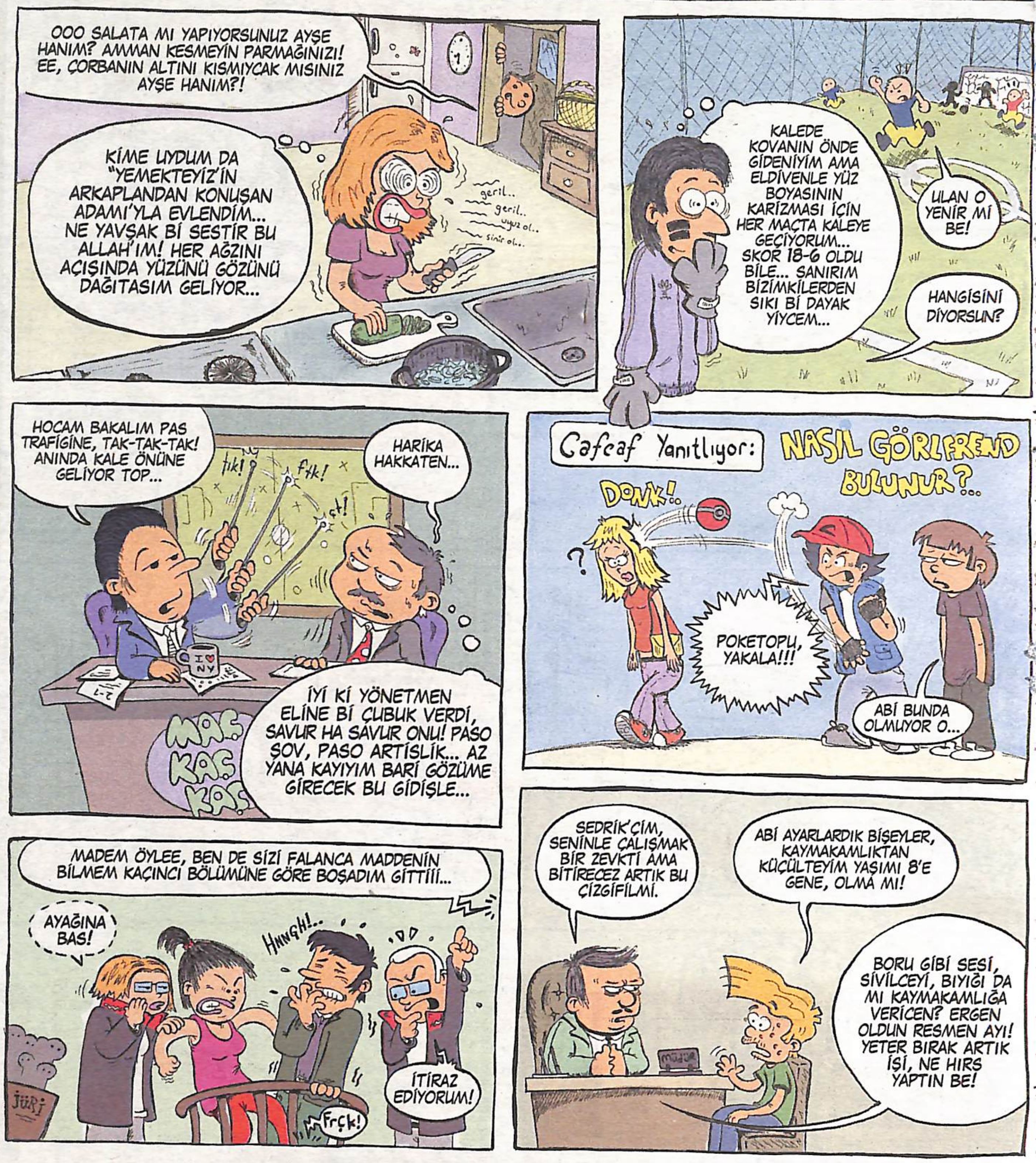

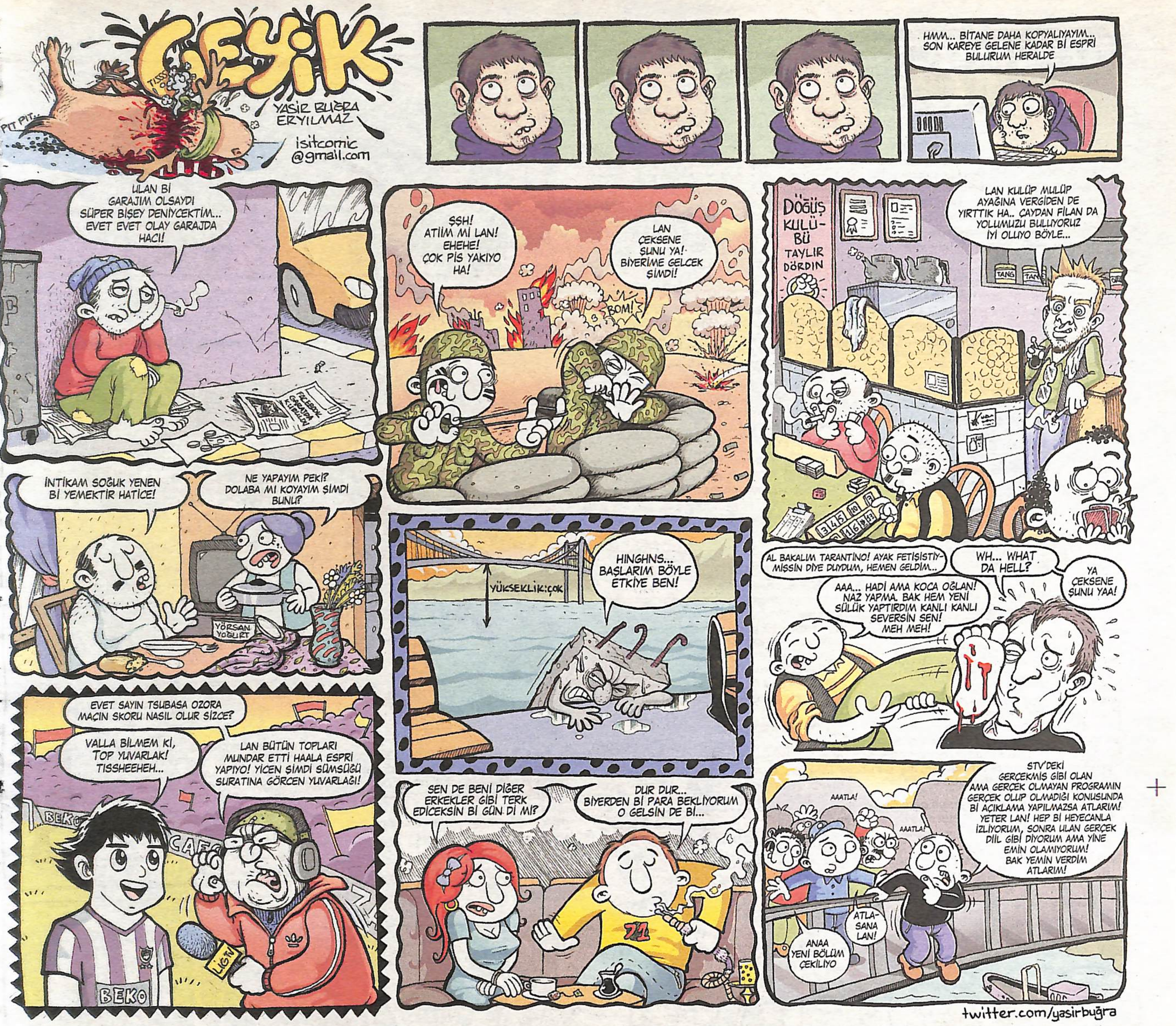
GEYİK
YASİR BUĞRA ERYILMAZ
isitcomic@gmail.com
HMM... BİTANE DAHA KOPYALIYAYIM... SON KAREYE GELENE KADAR Bİ ESPRİ BULURUM HERALDE
ULAN Bİ GARAJIM OLSAYDI SÜPER BİŞEY DENİYCEKTİM... EVET EVET OLAY GARAJDA HACI!
ŞŞH! ATIM MI LAN! EHEHE! ÇOK PİS YAKIYO HA!
LAN ÇEKSENE ŞUNU YA! BİYERİME GELCEK ŞİMDİ!
BOM!
DÖĞÜŞ KULÜBÜ
TAYLIR DÖRDIN
LAN KULÜP MULÜP AYAĞINA VERGİDEN DE YIRTTIK HA.. ÇAYDAN FİLAN DA YOLUMUZU BULUYORUZ İYİ OLUYO BÖYLE...
İNTİKAM SOĞUK YENEN Bİ YEMEKTİR HATİCE!
NE YAPAYIM PEKİ? DOLABA MI KOYAYIM ŞİMDİ BUNU?
YÖRSAN YOĞURT
YÜKSEKLİK:ÇOK
HINGHNS... BAŞLARIM BÖYLE ETKİYE BEN!
AL BAKALIM TARANTİNO! AYAK FETİŞİSTİMİSSİN DİYE DUYDUM, HEMEN GELDİM...
WH... WHAT DA HELL?
YA ÇEKSENE ŞUNU YAA!
AAA... HADİ AMA KOCA OĞLAN! NAZ YAPMA. BAK HEM YENİ SÜLÜK YAPTIRDIM KANLI KANLI SEVERSİN SEN! MEH MEH!
EVET SAYIN TSUBASA OZORA MAÇIN SKORU NASIL OLUR SİZCE?
VALLA BİLMEM Kİ, TOP YUVARLAK! TISSHEEHEH...
LAN BÜTÜN TOPLARI MUNDAR ETTİ HAALA ESPRİ YAPIYO! YİCEN ŞİMDİ SÜMSÜĞÜ SURATINA GÖRCEN YUVARLAĞI!
BEKO
SEN DE BENİ DİĞER ERKEKLER GİBİ TERK EDİCEKSİN Bİ GÜN Dİ Mİ?
DUR DUR... BİYERDEN Bİ PARA BEKLİYORUM O GELSİN DE Bİ...
STV'DEKİ GERÇEKMİŞ GİBİ OLAN AMA GERÇEK OLMAYAN PROGRAMIN GERÇEK OLUP OLMADIĞI KONUSUNDA Bİ AÇIKLAMA YAPILMAZSA ATLARIM! YETER LAN! HEP Bİ HEYECANLA İZLİYORUM, SONRA ULAN GERÇEK DİİL GİBİ DİYORUM AMA YİNE EMİN OLAMIYORUM! BAK YEMİN VERDİM ATLARIM!
AAATLA!
AAATLA!
ATLASANA LAN!
ANAA YENİ BÖLÜM ÇEKİLİYO
twitter.com/yasirbuğra

cüsseli harikalar kumpanyası
serkan öztürk
serkananse@gmail.com
BEY, BAYRAMDA İPİNİ KOPARIP KAÇAN DANAMIZ GERİ DÖNDÜ!...
DUR GARDAŞ!... KARDAN ADAMLAR GİREMEZ!
SAUNA
YA VALLA ERİMİYECEM SÖZ. İKİ TER ATIP ÇIKACAM...
HA... HA... HAPŞUU!.. HOŞGELDİN, HAYIRLI BAYRAMLAR ABİ... HİÇ ÖPÜŞMEYELİM, ACAYİP GRİBİM... FIRK!
NUMARA YAPMA LEN! KESİP YİYECEZ SENİ İŞTE...
TEYZEOĞLU MAHMUT'LA EVLENMEYE KARAR VERDİK!
MELEBÖ! HICK...
İYİCE DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ İLYAS ABİ? AKRABA EVLİLİĞİ ÇOK TEHLİKELİDİR...
İNSAN KAZANDAN MEYDANA GELMİŞTİR!
MAYMUNDAN GELDİĞİNE İNANIYONUZ DA...
YAPMA HOCAM, İNSAN KAZANDAN MEYDANA GELİR Mİ HİÇ?
EVRİM DERNEĞİ

HAMZA

"Operasyon"

Zavallı kız, karşımda öylece duruyordu. Artık bir şeyler söylemeliydim. Daha ne kadar susup durabilirdim ki? Böyle olmazdı. Konuşmak lazımdı. Zira insanlar konuşa konuşa anlaşırdı değil mi. Evet. Muhakkak öyle olurdu.

Hah. İnsanların hiç de konuşa konuşa anlaştıkları falan yok aslında. Konuştukça meseleleri içinden çıkılmaz bir hale sokuyorlar. Herkes her şeyi biliyor! Hah! Kimse kimsenin yardımına ihtiyaç duymuyor! İnsanlar soruların gerçekten öğrenmek için sormuyor artık; kafalarındaki cevabı onaylatmak için soruyor. Hele muhatabına dinî bir konu aç da gör! Toplumu kurtaracak reçeteyi sıralayıversin sana. Bir solukta sayıp döksün çözüm önerilerini. Hocasından cemaatinden dem vurarak çiğ çiğ konuşsun. Sırıtkan bir memnuniyetle şablonları koyuversin önüne. Ah, meseleyi öyle çarçabuk halleder ki sen cahilliğinle kalırsın. Meğer adamlar dünyayı kurtarmak üzerelermiş, senin haberin yok! Sen evinde oturup dururken onlar boş durmamış, Afrika'ya, Avrupa'ya falan götürmüşler İslam'ı. Ah eşek kafam, nasıl da göremedim. Keşke bizim mahalleye de biraz getirselerdi. Efendim? İslam'ı diyorum, keşke bizim mahalleye de… Ah neyse. Gazetenize ve bilumum dergilerinize derhal abone yapın beni ne olur. Bu derin hakikatten ruhumu daha fazla mahrum bırakmak istemiyorum.

Ukalalık diz boyu. Küstahlık gırla gidiyor. Allahım yardım et. Ben, ezberlenmiş cevapları olanlarla değil, samimi soruları olanlarla konuşmak istiyorum oysa. Mutluluktan gevşemiş, varsıllıktan yavşamış olanlarla değil, derdi kederi olanlarla konuşmak istiyorum. Sıkıldım bu bayat tavırlardan artık. Ulan biri de çıkıp "Kardeşim nasıl olacak bu işler?" dese, "Benim aklım ermiyor bu gidişe, şaştım kaldım!" dese, "Bu millet nasıl düze çıkacak hiç bilmiyorum!" dese de beraber oturup ağlaşsak. Yok arkadaş; herkesin dehşet formülleri var milleti kurtarmaya. Bir ben kalmışım böyle şaşkın. Herkes çoktan bulmuş bulacağını; ben deli gibi arıyorum hâlâ. Allah bana da akıl fikir verir herhalde. Neyse oğlum Hamza. Haydi artık. Kıza ayıp olacak. İyiyim de, bitir şu işi.

Fakat iyi değilim!!!

İyi değilim!!!

İyi değilim diyorum, iyi değilim!!!

Bir an nevrim döndü. Çileden çıktım.

Ulan siz misiniz bana bunları yapan! Siz misiniz beni bu hallere düşüren! Benim gibi bir adamı sokaklarda aç perişan bırakan! Saçma sapan okullara girebilmek için saçma sapan sınavlara sokan! Saçma sapan bilgileri kafama tıka basa dolduran! Siz misiniz hayatımı karartan! Bana böyle fellik fellik iş aratan! Âşık olunacak kız bırakmayan! Görürsünüz ulan. En sonunda çileden çıktım işte. Bir gün yapacağım, deyip duruyordum… Düşündüğüm o şeyi… Bir gün yapacağım, diyordum. Bir gün yapacağım… Bir gün yapacağım… Bir gün… İşte! Gün bu gündür! Dem bu demdir! Yürü oğlum Hamza!

Şöyle bir derin nefes aldım ve operasyona başladım:

"İyiyim Aysu." dedim gülümseyerek. "Sen nasılsın?"

"Ben de iyiyim, sağ ol."

Evet. Hiç belli etmemeliydim. Benden kuşkulanmamalıydı. Her şey yolundaymış gibi davranmalıydım. Normal bir insan olduğumu sanmalıydı. Tekrar gülümsedim:

"Uzun zaman oldu görüşmeyeli."

"Hı hı." dedi sırıtarak. Ve o kaçınılmaz soruyu sordu: "Ne yaptın, kazandın mı?"

"Evet!" diye uyduruverdim: "İnkılâp Fakültesinde okuyorum."

"Tarih mi?"

"Yok: İnkılâp Fakültesi. Yeni bir bölüm. İlk mezunları biz olacağız."

"Aa hiç duymamışım. Tarihle ilgili herhalde?"

"E tabi, her şey tarihle ilgilidir. Hah ha."

"Hah ha."

Gülüyor. Yuttu. Oltaya geldi. Devam.

"Bir çay içelim mi?"

"Aa neden olmasın!"

Neden olmasın'mış! Çeviri Türkçesiyle konuşan biri daha. Tabi, çocukluğundan beri kontrolsüz bir biçimde televizyona maruz bırakılmış zavallı. Ne yapsın. Haliyle, böyle olmuş. Türkçeyi, Amerikan filmleri izleyerek öğrenen bir nesilden ne beklersin? Bırak şimdi, devam et.

"Şurada güzel bir çay bahçesi var, geçelim mi?" dedim.

Dünden hazırdı: "Olur, olur!"

Çay bahçesine geçtik. Güzel bir masaya oturduk. İki çay söyledik. Aysu lavaboya kadar gitti. Öyle ya. Kızlar böyle yapar: lavaboya kadar giderler. Biz erkekler gibi değildirler yani. Artık makyajını mı tazeleyecek ne yapacaksa… İşte fırsat bu fırsat! Allahım ne olur Aysu lavabodan dönmeden garson çayları getirsin! Âmin. Bu mücrim kulunun duasını kabul eyle. Âmin. Ah! Hikmetinden sual olunmayan yüce Rabbim, duamı kabul buyurdu: Süper garsonumuz dumanı üstünde iki fincanla masamıza o kadar çabuk geldi ki, o esnada Aysu lavaboya anca gitmiştir. Değil geri dönmek, hah!

Yemeden içmeden bir mağarada bağdaş kurup günlerce oturan çılgın Budist rahiplere has lüzumsuz ve rayından çıkmış bir sabırla ya da kıytırık bir icat için gecesini gündüzünü feda eden muhteris bilim adamlarına özgü deneysel ve marazi bir dikkatle yıllardır sakladığım ilacı, cebimden çıkardım ve Aysu'nun çayına iki damla damlatıverdim: tıp, tıp! İşte bu kadar! Süt yoğunluğundaki ilaç damlaları, tavşankanı çayın içinde ebru sanatını çağrıştıran bir üslupla kıvrılıp süzüldüler. Hemen iki adet küp şekeri olay mahalline intikal ettirdim ve çayı karıştırmaya başladım. Ya Rabbi o nasıl bir şey: metal kaşığın fincana temas ettikçe çıkardığı ses, damarlarımdaki kanı daha hızlı deveran ettiriyor, bu esnada sevgili ilaç damlalarım, kıpkırmızı çayın içinde şekerle beraber eriyip kayboluyordu.

affettiren yegâne ilaç. Pardon çıktı çıkalı eşeklerin sayısı hayli çoğaldı. Adam çifteyi atıyor, sonra pardon diyor, konu kapanıyor. Bir şey de diyemiyorsun herife. Pardon dedi çünkü. Sosyetik bir teyze ince topuklu ayakkabısıyla ayağını eziyor, pardon deyip gidiyor. İyi de benim sevgili ayak parmaklarım ne olacak teyze; canım acıdı?

Aysu oturuyordu karşımda işte. Makyaj tazelenmişti. Kalem çekilmiş ve gözler daha belirgin bir hale getirilmişti. Kedi gibi. Hiç masum değil. Dişi ve saldırgan bir kedi gibi evet. Dudaklar rujlu. Fena halde kırmızı. Fena halde davetkâr. Şimdi saldırsam ben suçlu olurum. Fakat ağır tahrik var hâkim bey! Geç: anlamazlar. Biz nefsimize 'hâkim' olalım da. Ulan bu arada tırnaklarına oje mi sürdü ne yaptı bu kız, demin beyazdılar sanki şimdi hepsi kırmızı kırmızı? Belki de fark edemedim. Neyse. Bir ara unutmayayım da söyleyeyim: yazıktır: parmaklarda oje olursa boy abdesti geçerli olmaz. Canım ben ojeleri asetonla çıkartıp öyle abdest alıyorum;

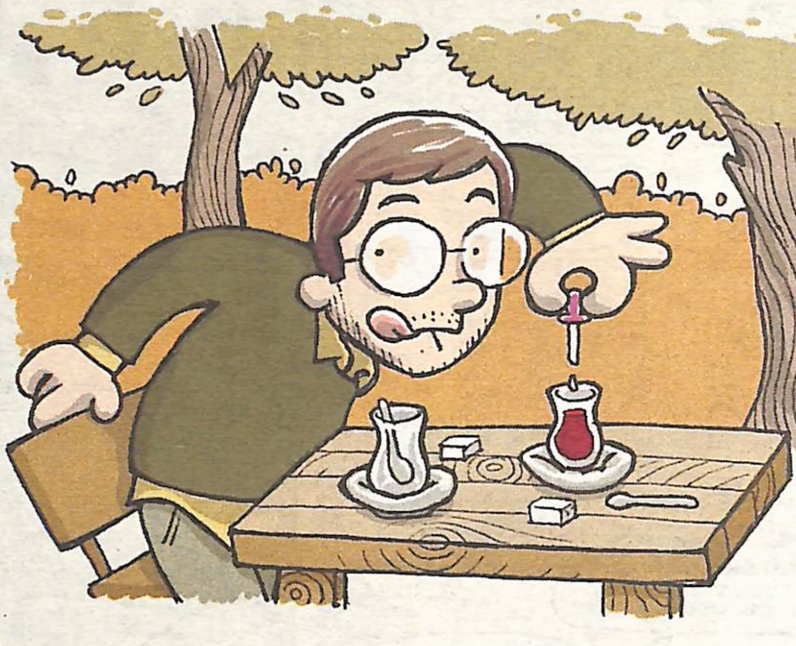

Evet, heyecanlıydım; fakat kontrolü kaybedecek kadar değil: kendi çayımı az ilerdeki çimenlerin üstüne serpiverdim. İçip bitirdiğimi sanmalıydı. Buraya çay içmeye gelmiştik öyle ya! Hah ha! Bir süre etrafı izledim. Nihayet hanfendi teşrif ettiler.

"Beklettim, çok pardon."

"Önemli değil."

Çok pardon nedir ya? Az pardon? Çok pardon? Pardon? Evet. Pardon: Her kabahati

sonra tekrar sürüyorum. Öyle mi? Bu hassasiyetiniz karşısında inanın gözlerim doldu. Ne duyarlılık ama! Ha bir de, vücudunda dövme varsa, boy abdesti gene olmaz. Ulan bunu bilmeyen ojeli dövmeli kızlar öyle şey şey dolaşıyorlar ortalıkta. İğrenç. Tiksinç. Korkunç. Ürkünç. Kuskunç.

Çayını güzel güzel içti. Havadan sudan konuştuk. Yani daha çok o konuştu; ben dinler gibi yaptım: düşündüm. Başına geleceklerden habersizdi. Birazdan

devamı 18. sayfada...

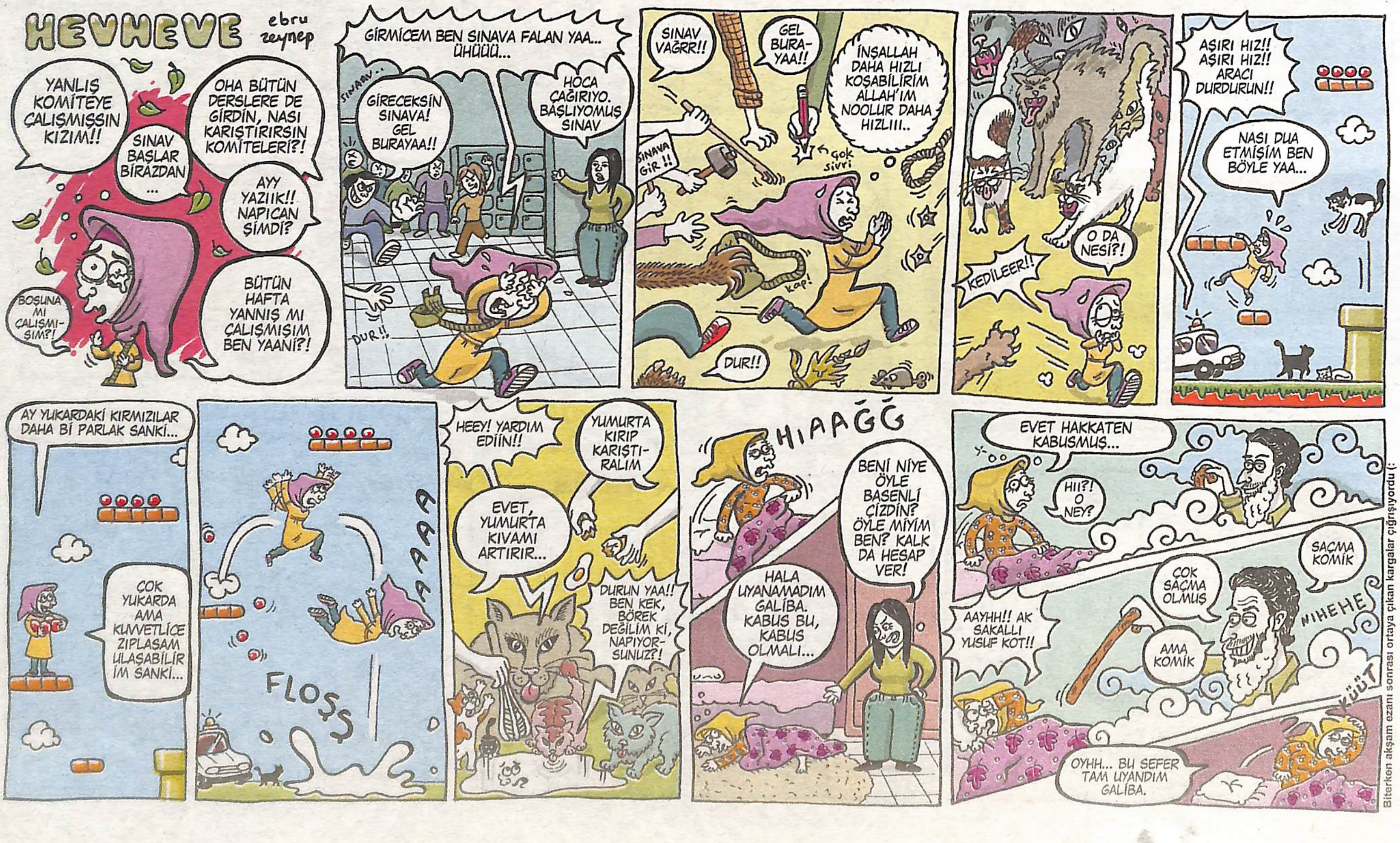

birlik-bera-berlik ortamı huzur ve güven ortamı
ahmed
meslek elden gidiyo ulaaaaan!!!
* Devlet dediğin duyguları da kontrol eder!
"...Muhtemelen, yargısal süreç sonrası Ceylan Önkol'un bir UFO'dan atılan ve kimyevi yapısı saptanamayan bir bombayla öldüğüne hükmedilir." Eser Karakaş
Muhtemelen UFO'lu itiraf eder!
...ceylan, aşkıma karşılık vermeince çılgına döndüm..
havan topunu kaptım gibi...
ağlayıp da..
oğlumun katillerini sevindiremem!
ağlayıp da..
oğlumun ka.. oğluumm..hıçk ühü- üüüü!...
a-aa! ağlarsan olmaz ama!!!
hainler..
olmadı..
haaainleeeöörgg!..
kürt-türk ayrımına girer!... ayıptır!!!
175W
125W
tehlikenin farkında mısın; koskoca orduyu darbe yapamaz hale getirdiler!!!
* Tevhid-i Tedrisat kanunu askeri okullarda neden uygulanmaz?
başımıza taş yağacak!!
il ker i lik süt iç
ha san un ta kur ma
dur n us lu dur
vodofon buişin ağababa. sı!. bastırdılar parayı; bizim kelimelerimizi söyler misin dediler!.. ok dedim!!!...
türkçe
kelimeler
sözlük
* Hakkı Bey'i zaten biliyoduk, teyit etmiş oldu.
ama bana bu hakkı yasalar veriyo!.....
benim de bu yasaları değiştirme hakkım var..
ama bana bu hakkı yasalar veriyo!!!...
OOOF-OF!!
ahmet altan... asimetrik herif! sana sesleniyoruz!!!

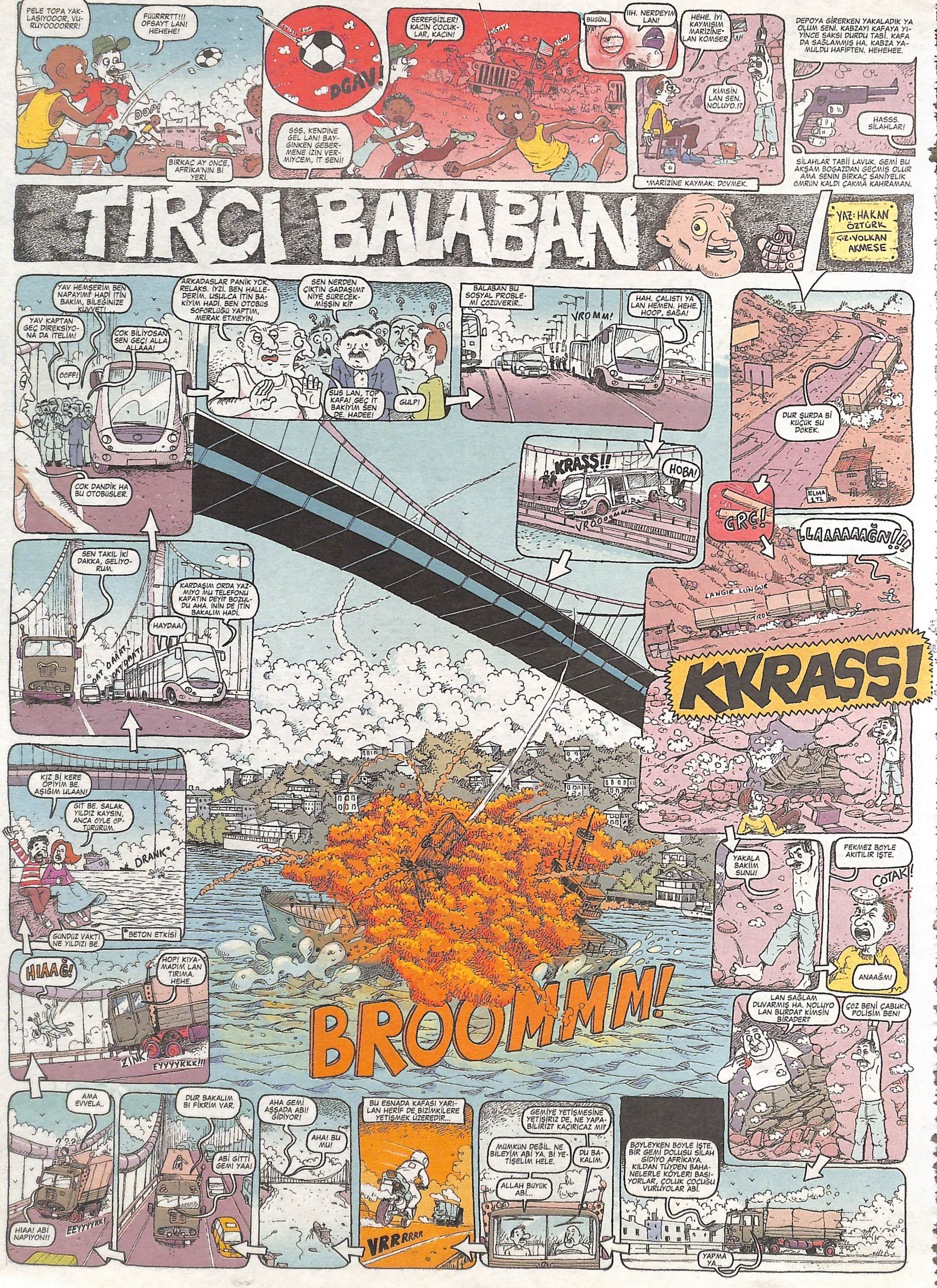
PELE TOPA YAKLAŞIYOOOR, VURUYOOOORRR!
FÜÜRRRTT!!! OFSAYT LAN! HEHEHE!
DOP!
BİRKAÇ AY ÖNCE, AFRİKA'NIN Bİ YERİ.
DGAV!
ŞEREFSİZLER! KAÇIN ÇOCUKLAR, KAÇIN!
DGAY
DGAV!
ŞŞŞ, KENDİNE GEL LAN! BAYGINKEN GEBERMENE İZİN VERMİYCEM, İT SENİ!
BUGÜN..
IIH. NERDEYIM LAN!
HEHE. İYİ KAYMIŞIM MARİZİNE* LAN KOMSER.
KİMSİN LAN SEN. NOLUYO.!?
*MARİZİNE KAYMAK: DÖVMEK.
DEPOYA GİRERKEN YAKALADIK YA OLUM SENİ. KABZAYI KAFAYA YİYİNCE ŞAKSI DURDU TABİ. KAFA DA SAĞLAMMIŞ HA. KABZA YAMULDU HAFİFTEN. HEHEHEE.
HASSS. SİLAHLAR!
SİLAHLAR TABİİ LAVUK. GEMİ BU AKŞAM BOĞAZDAN GEÇMİŞ OLUR AMA SENİN BİRKAÇ SANİYELİK ÖMRÜN KALDI ÇAKMA KAHRAMAN.
TIRCI BALABAN
YAZ: HAKAN ÖZTÜRK
ÇİZ: VOLKAN AKMEŞE
DUR ŞURDA Bİ KÜÇÜK SU DÖKEK.
ELMA 1 TL
GRÇ!
LLAAAAAAĞN!!!
LANGIR LUNGUR
TROK
SEN TAKIL İKİ DAKKA, GELİYORUM.
KARDAŞIM ORDA YAZMIYO MU TELEFONU KAPATIN DEYİ? BOZULDU AHA. İNİN DE İTİN BAKALIM HADİ.
HAYDAA!
DAT DAAAT DAT DAAT!
YAV HEMŞERİM BEN NAPAYIM? HADİ İTİN BAKIM, BİLEĞİNİZE KUVVET!
YAV KAPTAN GEÇ DİREKSİYONA DA İTELİM!
ÖÖFF!
ÇOK BİLİYOSAN SEN GEÇ! ALLA ALLAAA!
ÇOK DANDİK HA BU OTOBÜSLER.
ARKADAŞLAR PANİK YOK. RELAKS. İYZİ. BEN HALLEDERİM. USULCA İTİN BAKİYİM HADİ. BEN OTOBÜS ŞOFÖRLÜĞÜ YAPTIM, MERAK ETMEYİN.
SEN NERDEN ÇIKTIN GADAŞIM? NİYE SÜRECEKMİŞSİN Kİ?
SUS LAN, TOP KAFA! GEÇ İT BAKİYİM SEN DE. HADEE!
GULP!
BALABAN BU SOSYAL PROBLEMİ ÇÖZÜVERİR..
VROMM!
HAH. ÇALIŞTI YA LAN HEMEN. HEHE. HOOP, SAĞA!
KRAŞŞ!!
HOBA!
VROOOMMM
KKRASS!
YAKALA BAKİİM ŞUNU!
PEKMEZ BÖYLE AKITILIR İŞTE.
ÇOTAK!
ANAAĞM!
LAN SAĞLAM DUVARMIŞ HA. NOLUYO LAN BURDA? KİMSİN BİRADER?
ÇÖZ BENİ ÇABUK! POLİSİM BEN!
BÖYLEYKEN BÖYLE İŞTE. BİR GEMİ DOLUSU SİLAH GİDİYO AFRİKAYA. KILDAN TÜYDEN BAHANELERLE KÖYLERİ BASIYORLAR, ÇOLUK ÇOCUĞU VURUYOLAR ABİ.
YAPMA YA...
GEMİYE YETİŞMESİNE YETİŞİRİZ DE, NE YAPABİLİRİZ? KAÇIRICAZ MI?
MÜMKÜN DEĞİL. NE BİLEYİM ABİ YA. Bİ YETİŞELİM HELE.
DU BAKALIM.
ALLAH BÜYÜK ABİ...
BU ESNADA KAFASI YARILAN HERİF DE BİZİMKİLERE YETİŞMEK ÜZEREDİR...
VRRRRRR
AHA GEMİ AŞŞADA ABİ! GİDİYOR!
AHA! BU MU!
DUR BAKALIM BI FİKRİM VAR.
ABİ GİTTİ GEMİ YAA!
AMA EVVELA..
HIAA! ABİ NAPIYON!!
EEYYYYKK!
HOP! KIYAMADIM LAN TIRIMA. HEHE.
HIAAĞ!
ZINK!
EYYYYKKK!!!
KIZ Bİ KERE ÖPİYİM BE. AŞIĞIM ULAAN!
GİT BE. SALAK. YILDIZ KAYSIN, ANCA ÖYLE ÖPTÜRÜRÜM.
DRANK*
GÜNDÜZ VAKTİ NE YILDIZI BE.
*BETON ETKİSİ
BROOMMMM!

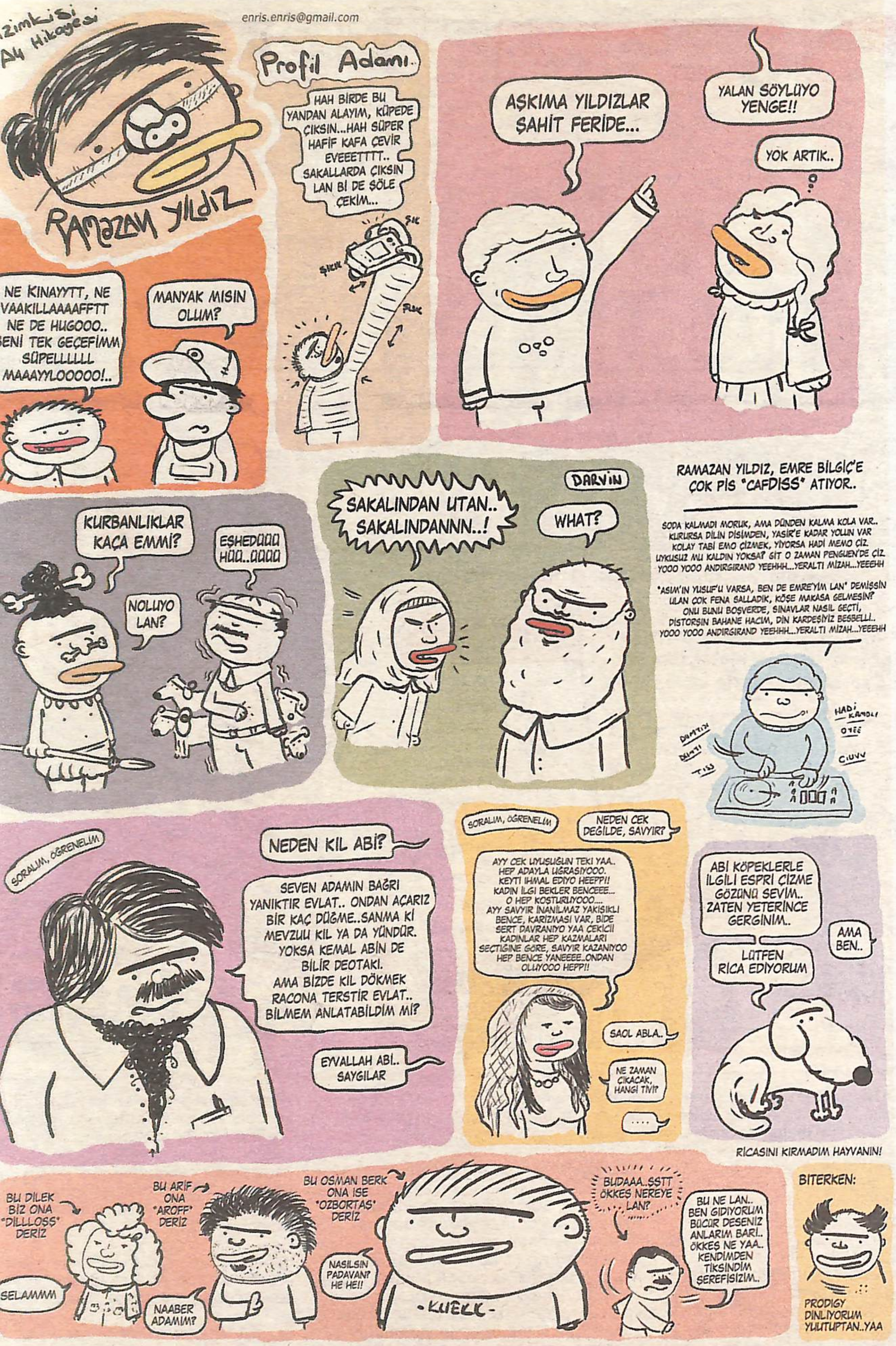

Hamza'sı ile gönüllerde taht kuran usta kalem
Ömer Faruk Dönmez'in yeni öykü kitabı
Bir Kitap Bir Balta çıktı!
Kitapçılarda bulamazsanız
kitappostasi.com'dan isteyebilirsiniz.

İz Yayıncılık
Çatalçeşme Sokağı 27/2 Cağaloğlu 34110 İstanbul
Telefon: +90 (212) 5207210 Faks: +90 (212) 5115791 E-Posta: bilgi@iz.com.tr

GÂVUR İCATLARI ANTOLOJİSİ

Bülent Akyürek

KENDİ İRADESİYLE KANSERİ YENENLER

Yıllardır basından ve televizyondan duyarız. Bir ünlü kanseri yenmiş, yataktan kalkar kalkmaz da bir magazin programına konuk olarak kanseri kendi iradesiyle nasıl yendiğini anlatmaya başlamıştır: "Efenim been, kanser olduğumu ilk duyduğumda hiç panik olmadım, eskisinden daha çok kendime güvenip iyileşeceğime bu hastalığı yeneceğime inandım, kendime söz verdim ve onu yendim. Şimdi buradan diyorum ki insan ne isterse başarır, yeter ki kendinize, içinizdeki güçlere ve pozistif olmaya inanın…"

Görüyorsunuz işte, kendisine verilen affı, hidayet şansını böyle kaybediyor insan. Yine dua yok, şükür yok, kendine güven, irade filan var. Bu, hastalığı iradeyle yenme fikirleri bize Batıdan geldi, bizimkiler de her şeyde olduğu gibi onu da ıskalamadı, saçmalayıp duruyorlar. İnsanların hayvan olması an meselesi, insan olmak insan kalmak nasip işi, var bunda da bir hayır…

BENCE BÖYLE, BEN BÖYLE İNANIYORUM AMA SİZE DE SAYGIM VAR

Modern dünya "Bence böyle, ben böyle inanıyorum" dini yarattı. Elli yılınızı verdiğiniz bir mesleğin inceliklerini anlatmaya başlarsınız ama konuyla hiçbir ilgisi olmayan birisi çıkıp "Bence öyle değil, bence böyle, ben böyle inanıyorum ama size saygım var tabii…" der.

Konu hakkında hiçbir diploma ve ehliyet sahibi olmadığımız halde ökkeş ökkeş konuşma cüretini de bireyi yücelten, herkesin fikrinin özel olduğunu söyleyen Batı'dan aldık. "İçinizdeki Öküze Oha Deyin" Fincan Yayınları'ndan çıkan kitabımda bu konuyu çok geniş biçimde açıklamıştım fakat konu can sıkmaya devam ettiği için tekrar tekrar hatırlatma gereği duyuyorum.

Fikir ve görüşlerimizin özel olduğuna inanıyoruz. Kendi aklımızı hep başkalarından iyi görüyoruz. Emeğe, tecrübeye saygı göstermiyoruz, çünkü hepimiz kişisel gelişimden geçtik, hepimiz on numarayız, kargadan başka kuş tanımıyoruz. Bir kibir ve ego çağındayız. Bu yüzden kaldırımdan düşünce Everest'ten düşmüş gibi oluyoruz. Öyle yükseklerdeyiz ki ayağımız kaysa paramparça oluyoruz. Bence yani, benim fikrim, bana göre böyle:)

SEBZEYİ MEYVEYİ ELLEYEREK SATIN ALMAK

Batı'nın beş duyu saplantısı öyle bir işledi ki beynimize; dokunmadan, mıncıklamadan, koklamadan sadece görerek bir şeye inanamıyoruz. Konuyla ilgili araştırmayı bir süpermarkette yaptım ve orada marulu göbeğine kadar yaprak yaprak açıp koklayan, kıvırcığa jimnastik yaptıran teyzeler gördüm:)

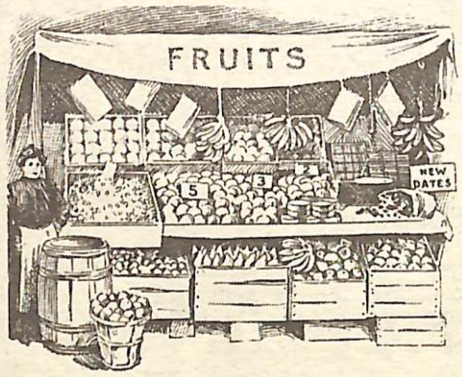

NAMAZ KILMADIĞI HALDE EZANI DUYUNCA YERİNDEN KAYKILMAK

Ezanı duyunca şöyle bir kıçımızı kıpırdatıp iki saniye sonra eski pozisyona gelmek bizim memlekete has bir ibadet şeklidir ve örnekleri ateistler de bile izlenmektedir. Durumun çözümlemesini ben bile yapamadım gerisini siz düşünün. Hükümetten Kaykılma Açılımı istiyorum, yoksa kafayı yiyeceğim haberiniz olsun…

AŞÇI KEPİ

Biliyorsunuz aşçıların kafasında beyaz, uzun bir kep vardır. İlk akla gelen şey yemek yaparken kıl düşmesini engellemektir ama bir metre olmasının hikmetini çözemiyorum. Sanırsınız ki kazanı, kepçeyi orada taşıyorlar… Karşıyım yani, hepinizin kepine saygım var ama bence böyle, benim fikrim, bilmiyorum yani…

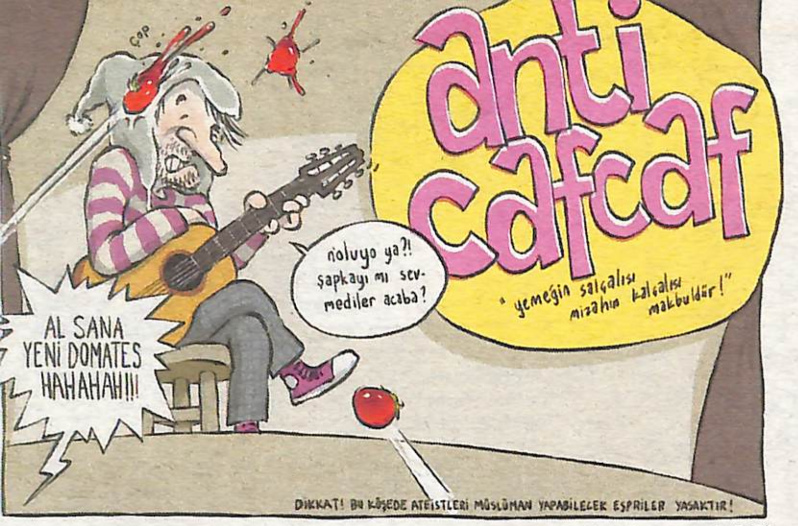

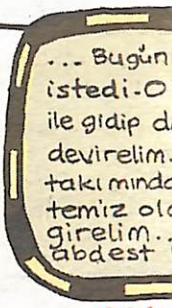

HEY ABİ!

serhat abiniz soruyor ...

Her ayrılık biraz hüzünlü her ayrılık biraz acı değil midir sevgili abi adayları? Kekremsi bir tad bırakmaz mı ağzımızda? Bir yanımız koşar adım terk ederken aylar geçirdiğimiz yurdu, bir yanımız abinin "gitme! kal!" demesini beklemez mi? İşte böyle bir ayrılık hikayesini sorgulayacağız bu sayımızda.

İlk dönemin sonlarına doğru tanıştığınız farklı cemaat mensubu arkadaşlar sizi çiğ köfte gecesine davet ediyor. Siz de, ne de olsa hepimiz aynı yolun yolcusuyuz, hepimiz kardeşiz diyerek durumu abinize açıyor ve çiğ köfte gecesi için izni koparıp davet edildiğiniz eve gidiyorsunuz.

Çiğ köfteler yeniliyor, sohbetler ediliyor, sıra yatsı namazına geliyor ve sizden imam olmanız isteniyor. Arkadaşları kırmak istemiyorsunuz fakat imamlık da yapmak istemiyorsunuz ve arkadaşlarınızı kırmamak için "en azından kamet getireyim" diyerek kamet'e başlıyorsunuz... Öyle içli kamet getiriyorsunuz ki misafir olduğunuz evin abisi sizin sesinizden çok etkilenip çıkışta sizi yanına çağırıyor. "Kamet getirirken sesini duydum. İstersen seni bizim cemaate alalım evlat. Bu konuyu düşün, bu da kartım..." diyor ve size reddedemeyeceğiniz teklifler sunmaya başlıyor;

"Akşam giriş saatin serbest, istediğin zaman eve girip istediğin zaman çıkabilirsin. Bizde sadece cumaları çiğ köfte gecesi değildir dilediğin her zaman çiğ köfte gecesi organize edilir. Evde sigara içemiyordunuz değil mi? Burada sigaranın beline vurabilirsin... Televizyon kanalları sadece stv'den ibaret olmayacak. Lig tv, sinemax, disney chanel... hepsi elinin altında olacak. Ayrıca uslu bir çocuk olursan seni yurt dışına eğitimlere de yollarız, hatta çok uslu olursan belki şirinleri bile görebilirsin!" diyerek içinize kurt düşürüyor ve bir "yeni abi" adayının verdiği kartvizite bir de kapıya bakıyorsunuz. Bu konuyu biraz düşüneceğinizi söyleyip müsaade istiyor ve evden çıkıyorsunuz. Yol boyu bir sürü düşünce kafanızı rahat bırakmıyor ve evinize vardığınızda kapıyı açan abinizi görünce biraz utanarak sabah veriyorsunuz. Sizin için zor bir dönem başlıyor, bakalım karar verebilecek misiniz?

Sabah uyandınız, kahvaltı sofrasında gazetesini açıp okumaya başlamış olan abinizin dikkatini çekmek için öksürür gibi yapıyorsunuz. Size bakıyor ve "hayırlı sabahlar, şu habere bak" diyerek "düzenlediğimiz gecede Mozambikli genç Türkçe şarkı söyledi" başlıklı haberi gösteriyor. Abiniz yanında duran birbirinin aynı altı gazeteden birini size uzatıyor ve "oku da bilgilen" tadında bir bakış atıyor. Sizin içinizde çelişkiler zırhlarını giymiş kıran kırana savaşırken abiniz her şeyden habersiz kahvaltısına devam ediyor. O'na durumu açmak istiyorsunuz, mevzu ya nasıl girersiniz?

a) "Tuzluğu uzatır mısın" der gibi rahatça söylerim başka bir cemaatten transfer teklifi aldığımı.

b) "Abi düşündüm de, ben bu kadar iyiliği hak etmiyorum. Siz çok daha iyi insanlara layıksınız" diyerek ilk kız arkadaşımdan öğrendiğim "senden daha iyisini buldum, çaktırmadan biletini kesmek istiyorum" adlı taktiği uygularım.

c) Abi dün gece gittiğim yerde bana transfer teklifi ettiler "eğer dergi abonesi olursanız transfer olurum" dedim, onları bir güzel abone ettim. Transfer falan da olmayacağım! diyerek anonim olduğu sanılan "uyanıklığın kitabı"nın gerçek yazarı olduğumu kanıtlarım.

Bazı kuşlar yavruları insanlar tarafından ellendiğinde bir daha o yavruyu beslemez, ona bakmaz. Yavrusunu öylesine kıskanır, öylesine sever ki başkasıyla paylaşma ihtimali bile ona taklalar attırır. (bkz. ;taklacı güvercin) İşte sizi böylesine seven abiniz söylediklerinizi duyunca küplere biniyor ve Sezerciğin derbeder olmuş babası misali "git, o yeni abinin yanına git! İstemiyorum seni. Ben artık Berke'nin, Cenk'in, Tansu'nun abisi olacağım..." diyerek sizi yanından kovuyor fakat s[...] bu sözlerin yalan olduğunu, aslında si[...] "gitme kardeş, sensiz ben ne yaparım[...] salı günlerinin nöbetçisi kim olur? Ki[...] kamet getirir sohbet öncesi namazlarda[...] demek istediğini biliyorsunuz. Abi yüre[...] işte! Kapıyı çekip evden çıkıyorsunuz[...] planınız nedir?

a) Yeni abimin yanına gidip sözleşme imzalarım. Yeni abone olduğum dergiyi öperken fotoğraf çektirip facebook'a koyarı[...]

b) Kapıdan çarpıp çıkarım ve beş-altı sani[...] sonra Şener şen misali geri dönerek "pişma[...] oldun dimi" diye gevrek gevrek gülerim.

t Menteş:
ıtil olur. Derhal
anmalı. Gerçi
ımzlık yapsam
ı iyi" diycek,
ım. Dil pabuç
nlarda.
Günindi:
şelerinde
e basıp bahşiş
e gözlerine
adamların.
iniz birbirdiniz
ti be!
Albamya:
ekspeti olur.
abzımal yani.
u gözükiyo.
şerefsiz.
olcaksın

MUAYENİ... YARMAÇ OVAL ABİ :
"Espiri öyle olmaz. Böyle olur." diyor.
• Murat Menteş mütea hit olmuş
Bir site yapmış. Adını ne koymuş?
Cevap: Klarkkent

Bir an abime kızarım fakat yurtta
eçirdiğim günler gözümün önüne gelince
ve geri dönerim.

ylar sonra yeni abinizle "uzak ihtimal" mini izlemek için sinemaya diyorsunuz. Yeni abinizin ısmarladığı letleri alıp arkanızı döndüğünüzde nunla göz göze geliyorsunuz... "O", biniz. Bir an boğazınız düğümleniyor e patlamış mısırlar ellerinizden düşerek rafa saçılıyor... Mp3 player'ınıza aktığınızda hangi şarkı çalıyor?

Yeni Türkü; İstersen hiç başlamasın

Divx-oyun-soundtrack indir forum- issiz lam- anlamazdin anlamazdin

Sezen aksu; iki delilik

e böyle sevgili abi adayları. Abiler zen kırıcı konuşabilir, bazen bizi emeden de olsa üzebilirler fakat hiç zaman kötü bir niyetleri yoktur. Şimdi rdiğimiz cevaplara göre akıbetimizi relim.

ar çoğunluktaysa; Gerek iki dakikada ştiğiniz satışlar, gerekse abinize yaptığınız ndermelerle tam bir "hayırsız kardeş" fuğunuzu kanıtladınız.

er çoğunluktaysa; ah b şıkkı insanı! Şu hazırlayan insanların sizden çektiğini bilseniz! Gerek "Ne abiyle ne de abisiz" rınızla her an her şeyi yapabilecek gibi uyorsunuz.

er çoğunluktaysa... İşte alnından ilesi, işte ön saflara alınası, işte abisinin anesi! Her türlü teklife kapalı olan, inin dizinden ayrılmayan "c" insanı, z için Kayahan'dan geliyor; Bizimkisi şk hikayesi...

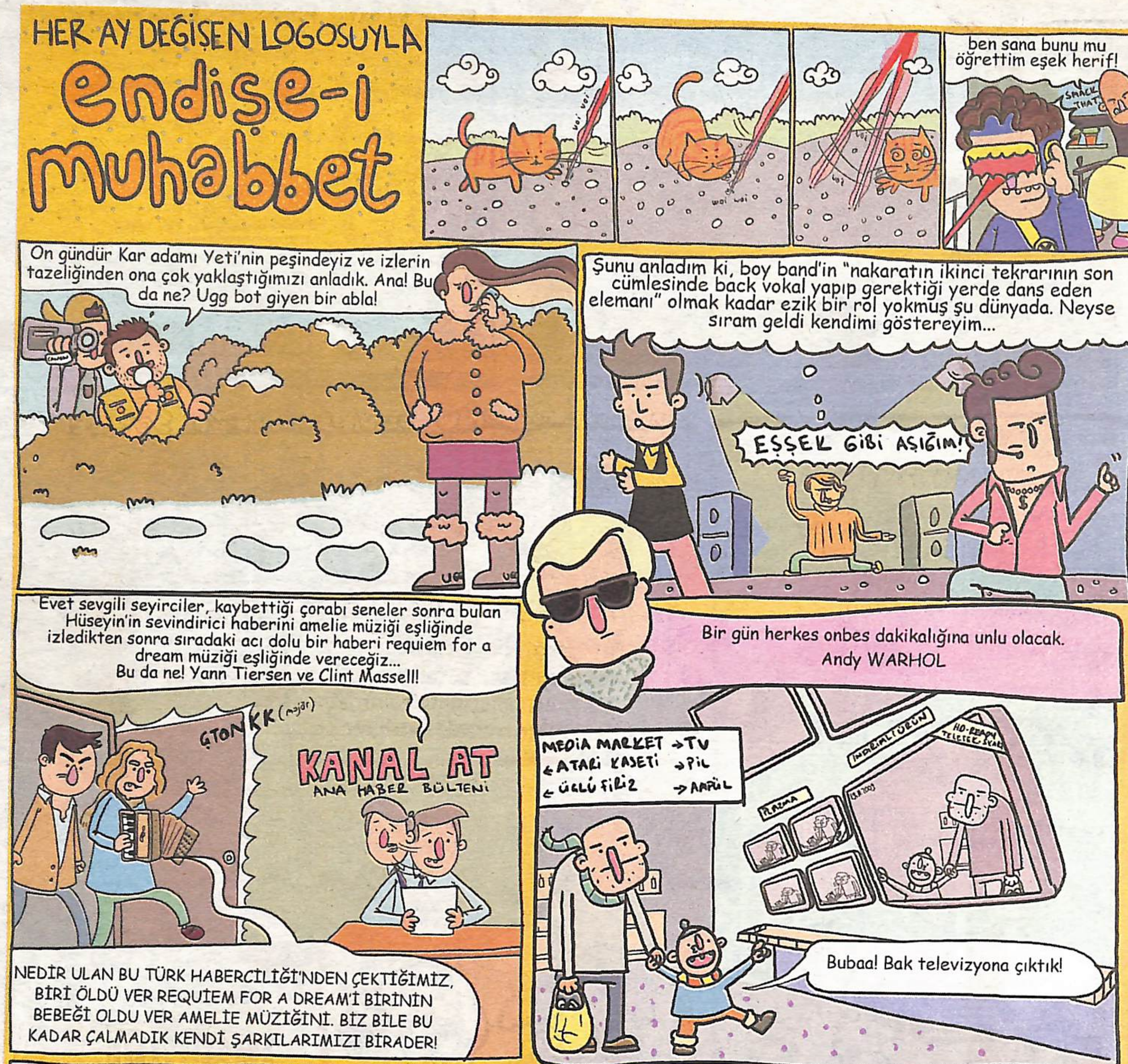

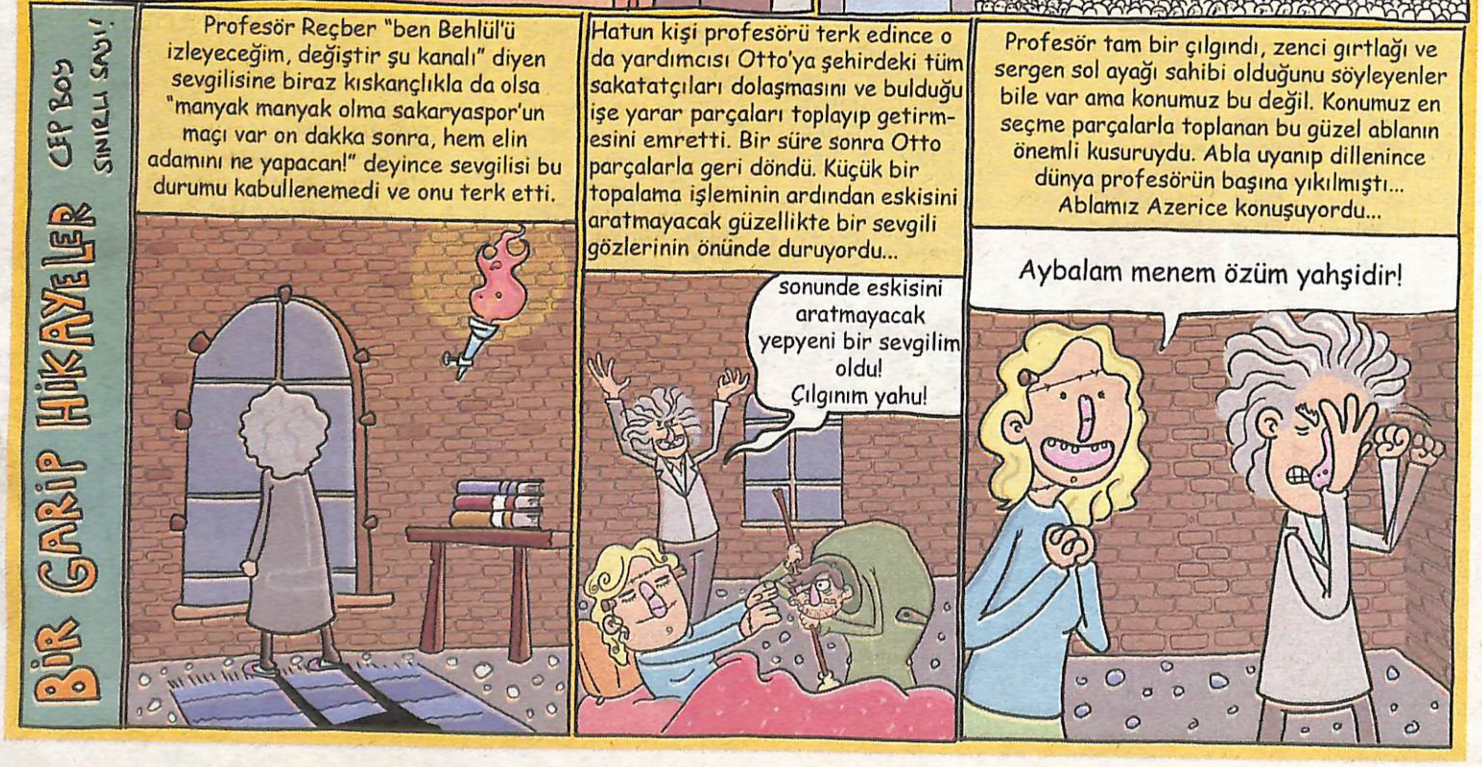

erhan baş'ın başına gelenler

yazan ve çizen: niyazi çol

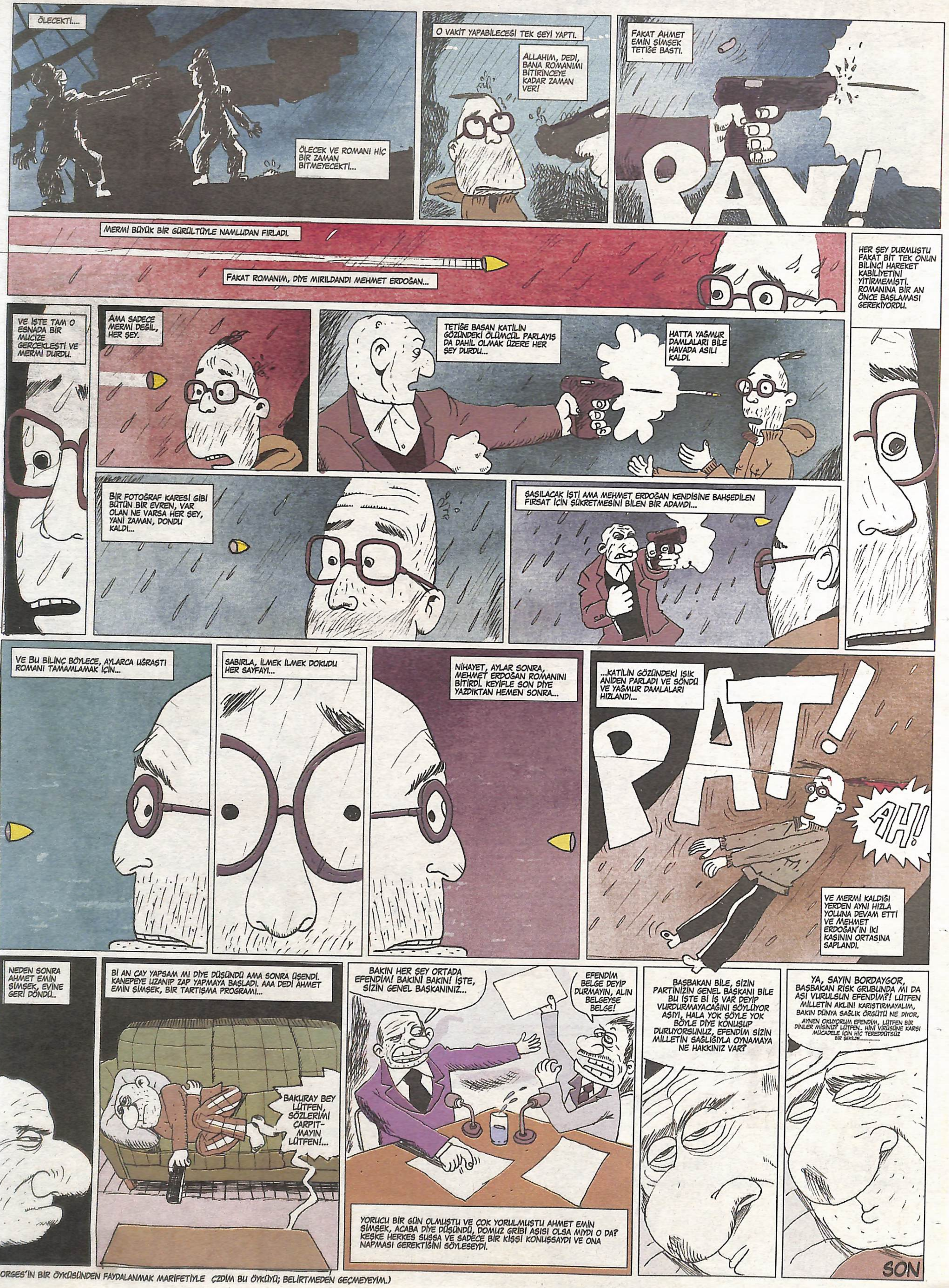

(BORGES'İN BİR ÖYKÜSÜNDEN FAYDALANMAK MARİFETİYLE ÇZDİM BU ÖYKÜYÜ; BELİRTMEDEN GEÇMEYEYİM.)

Gülme duvarı

Eski açıkhava sinemalarında kirece boyanmış duvarlarda filmler oynatılırdı... Böyle paslı bi yağmur suyu izi olurdu yer yer...

Ve hep komedi filmleri oynardı...

Onlar birer gülme duvarı olabilir mi?

* Çağlayan Akıcı - Mecidiyeköy Akıcı - Boğazköprüsü Akıcı Püfür püfür vapura binmek AKILCI

* Çağlayan AKçı Mecidiyeköy Ulusalcı Boğazköprüsü Kararsız...

* 'İki nokta üst üste'yi sevmem: Gevezedir

Üç nokta yanyanayı severim: Diyiceğim var diyemiyorum, sen beni anladın der...

'İki nokta üst üste'de bir nokta diğerine yukardan bakar...

Üç nokta yanyana'da noktalar arası bir dayanışma vardır...

Tek nokta yalnızlığı simgeler... Nadiren kullanmam belki de ondandır...

Kara Mizah'tan Kürşat'ın sokakta gördüğü adamı çevirip:

"Abi ben seni bi yerden tanıyorum... Dayanamıycam yaa... sen beni tanıyor musun nooolur sööyle?" demesi... Durdurduğu adamın: "Sorun diil günde 10 kere bana bunu söylüyorlar, ben Mecidiyeköy'de akbil dolduruyorum" demesi...

* Mehmet Ali Erbil'in "Ağzına Sı-ıalık" derkenki kıvırışı komikti be!

Kara Mizah Merkezi Geyikleri

Yer arabanın içi... Kavacık'tan KMM pikniğinden dönüyoruz... Deli trafiğe takılmışız...

Faruk: Hindistan'da trenler o kadar yavaş gidiyormuş, o kadar yavaş gidiyormuş ki trenden inip alış veriş yapıp tekrar trene binebiliyor-muşşun...

Cihangir: Nassı yaa! Her ay orda tren kazası oluyor ... Şu kadar adam yaralandı bi sürü insan ziyan oldu şeklinde haberler duyuyoruz...

Faruk: Ya sen hiç hızlı tren kazası dendiğini duydun mu Hindistan'da Allah Allah... Yani onlar için 'inek inek'...

Derya: İyi de bu kadar yavaş gidince trenler böyle 'tin' diye burun buruna dokununca bu kadar insan niye ölüyor?

Faruk: Yaa onlar yolculuğun inanılmaz bunaltıcı uzunluğunda yaşlılıktan ve hastalıktan ölenler... Yoksa travmatik bi durum yok...

Yusuf: Trenler birbirine dokununca trenlerde ölenleri dışarı çıkarıyorlar ööle mi?

Alper ile Yusuf yeni Avrupa turlarından gelmişlerdir... Alper sürekli "Avrupa'da bu yok şu yok" diye memleketinin kötü taraflarını eleştirir...

Alper: Avrupa'da bööle şeyler hiç yok!

Kürşat: Ne yok?

Alper: Avrupa'da yok yok!

Cihangir: Yaa sıkıldım ama bu 'Avrupa'da şu yok bu yok' demenden Alper!

Alper: Tamam başka bişii diim... Berlin'e gidiyorsun türkler çimenlerin üzerine yayılmış piknik yapıyor... Almanlar bisiklete biniyor koşuyor... Kimlikler duruşlardan bile çok çabuk ayırt edilebiliyor...

(Faruğun ablasından kelle bir İngiltere tecrübesi var)

Faruk: İngilizler döneri kendi yemekleri sanıyormuş...

Alper: Ama Avrupa'da Almanlar çok ezik. Diğer ülkelerin müzeleri sırf sanat eserleriyle dolu. Bunlarınki hep tarihi utançlarını sergiliyorlar. Berlin duvarı; yahudi kampları falan...

Derya: Utanç duvarı...

Faruk: Utanç duvarı mı... ööle bi duvar yok!

Derya: Utanma duvarı?

Faruk: Ağlama duvarı var!

Cihangir: Gülme duvarı? (içimden 'vay iyi bir köşe adı olabilir Gülme Duvarı')

Yusuf: İyi bir köşe adı olabilir bu...

Cihangir: Yok bence eski açıkhava sinemalarında kirece boyanmış duvarlarda filmler oynatılırdı... Böyle paslı bi yağmur suyu izi olurdu yer yer... Ve hep komedi filmleri oynardı... Bence Gülme Duvarı diye ona demeliyiz KMM sözlüğümüzde...

Alper: Avrupa'da böyle deniz kenarında ev yok...

Cihangir: Lan tüm sahil şeridini mi gezdin! Nereden biliyorsun?

Alper: Avrupa'da böyle trafik de yok!

Cihangir: Pekii Avrupa'da en çok hangi kelimeyi kullanıyorlar var mı yok mu?

Alper: Yok

Yusuf: Ama Amet Abi'yi kesinlikle Eyfel kulesine çıkarmalıyız! Eyfel'de hep aklıma o geldi...

(Ustalarımızdan Amet Abi'nin deli bir yükseklik korkusu var... İlerde bununla ilgili çok komik KMM anıları okuyabilirsiniz bu köşede şimdiden söyliyim...)

Faruk: Radyo bulunmasaydı Eyfel Kulesini yıkacaklarmış...

Alper: Amet Abi, zorla bindiimiz gondoldaki gibi: "Durdurun şunuu!... Sööle durdursunlar şunu Cihangir!" diye bağırırsa Eyfel'de deli güleriz!

Cihangir: Eyfel'in nesine ööle bağırcak yaa! "Durdurun! Turizmi durdurunn!" diye mi?

Yusuf: Avrupa'da bööle geyik yok... South Park Sessizliği

Derya: Şehmuz gene patlattı ... Platonik sevgilim yerine botanik sevgilim dedi...

Cihangir: Yaa hani sevgili çiçektir o babda demiş olabilir...

Derya: Kütük de olabilir ha ha ha!

Faruk: Platonik aşk olur... Platonik sevgili olmaz!

Derya: Yaa o kadar hatayı mazur göreceksin... Adam para kazandığı şeyin adını bile bilmiyor... Spekülatif atak yerine sportif atak diyor...

Cihangir: Vayy sportif atağı golle sonuçlanmış yanii"

Derya: Oolm araba almış!

Alper: Minimum nöron sayısıyla araba kullanabiliyor ben kullanamıyorum yaa... Çıldırıcam!

Cihangir: Yok Alper yok... Sende cesaret yok oolm!

Dt. Cihangir Bayburtluoglu
cibay@cafcafdergisi.net

AZAMİHIZ

YAVUZ GİRGİN
a.yavuzgirgin@gmail.com

AYNEN ÖYLE!

Son zamanlarda ne kadar da arttı her cümlenizin sonunda aynen öyle diyenler. Bir dikkat eder misiniz, lütfen! Ne söyleseniz hemen, anında, şakkadanak "aynen öyle" diyen, deyiveren bir hazıronaylayıcılar güruhu türedi. Çok rahatsız edici bir şey bu. Kapakta logo altına da o yüzden öyle yazdık.

"İnsanlar birbirini tasdik ediyor işte, *ne güzel onaylıyorlar*, anlaşıyorlar, kavga mı etsinler, tartışsınlar mı yani" diyebilirsiniz. Keşke öyle olsa. Bu biraz artık yorum yapmaya bile kudreti olmamak ile ilgili bir sonuç. Bir sohbette, dertleşmede insanlar artık nerde ne söyleneceğine dair bir ulum-u hariciyeye dahi sahip değil. Şimdi tek bildikleri: "Aynen öyle!" demek! Belki sen de onlardansın... Ama ama, bir düşün. Bir şey söyle, bir kelam et, bir güzel kelime, güzel bir cümle söyle, n'olur!

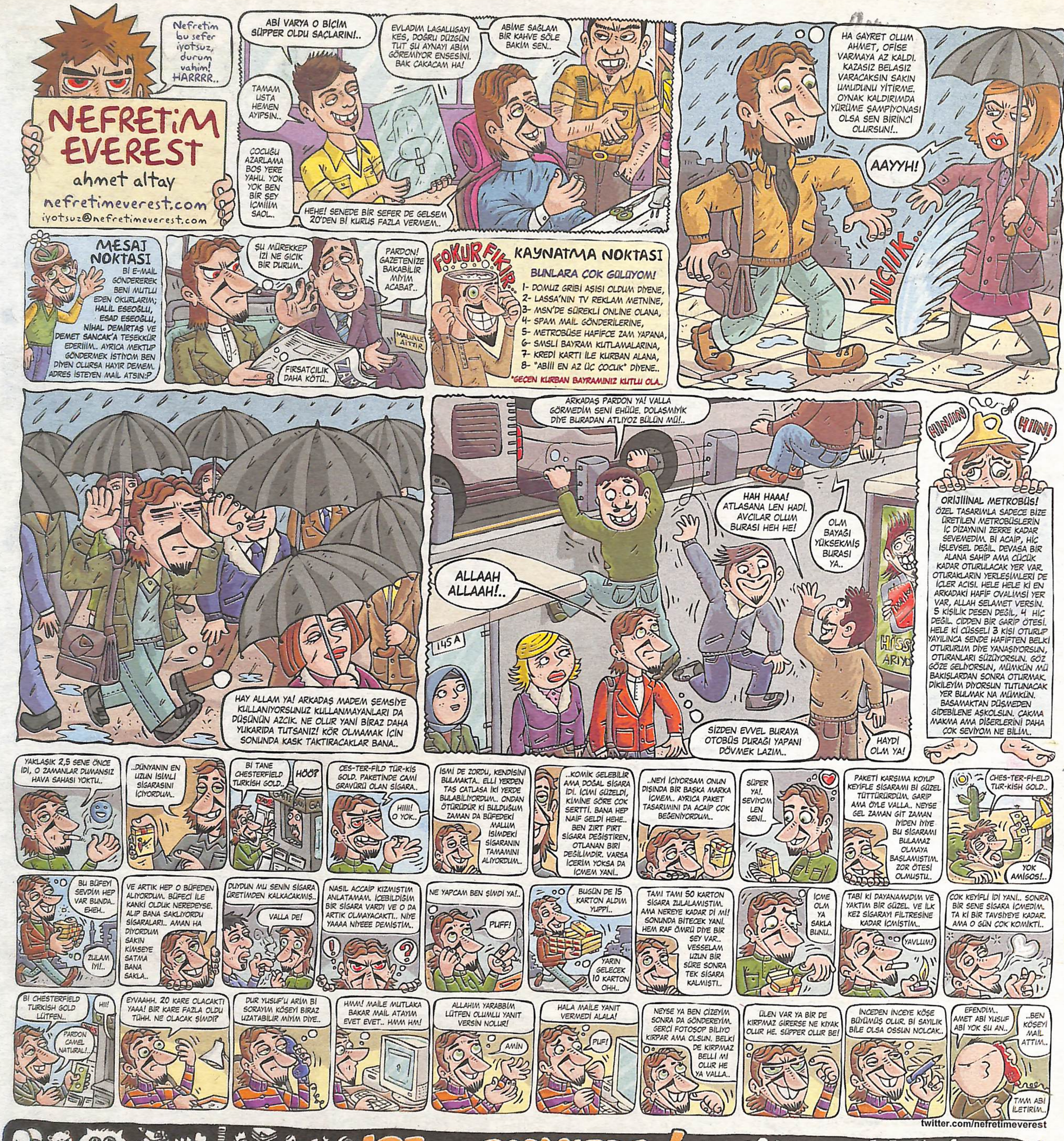
Nefretim bu sefer iyotsuz, durum vahim! HARRRR..
NEFRETiM EVEREST
ahmet altay
nefretimeverest.com
iyotsuz@nefretimeverest.com
ABİ VARYA O BİÇİM SÜPPER OLDU SAÇLARIN!..
TAMAM USTA HEMEN AYIPSIN..
EVLADIM LAGALUGAYI KES, DOĞRU DÜZGÜN TUT ŞU AYNAYI ABİM GÖREMİYOR ENSESİNİ. BAK ÇAKACAM HA!
ABİME SAĞLAM BİR KAHVE SÖLE BAKİM SEN..
ÇOCUĞU AZARLAMA BOŞ YERE YAHU. YOK YOK BEN BİR ŞEY İÇMİİM SAOL..
HEHE! SENEDE BİR SEFER DE GELSEM 20'DEN Bİ KURUŞ FAZLA VERMEM..
HA GAYRET OLUM AHMET, OFİSE VARMAYA AZ KALDI. KAZASIZ BELASIZ VARACAKSIN SAKIN UMUDUNU YİTİRME. OYNAK KALDIRIMDA YÜRÜME ŞAMPİYONASI OLSA SEN BİRİNCİ OLURSUN!..
AAYYH!
VICIIK..
MESAJ NOKTASI
Bİ E-MAIL GÖNDEREREK BENİ MUTLU EDEN OKURLARIM; HALİL ESEOĞLU, ESAD ESEOĞLU, NİHAL DEMİRTAŞ VE DEMET SANCAK'A TEŞEKKÜR EDERİİİM.. AYRICA MEKTUP GÖNDERMEK İSTİYOM BEN DİYEN OLURSA HAYIR DEMEM. ADRES İSTEYEN MAİL ATSIN:P
ŞU MÜREKKEP İZİ NE GICIK BİR DURUM..
PARDON! GAZETENİZE BAKABİLİR MİYİM ACABA?..
MALUME AİTTİR
FIRSATÇILIK DAHA KÖTÜ..
FOKUR FIKIR..
KAYNATMA NOKTASI
BUNLARA ÇOK GÜLÜYOM!
1- DOMUZ GRİBİ AŞISI OLDUM DİYENE,
2- LASSA'NIN TV REKLAM METNİNE,
3- MSN'DE SÜREKLİ ONLINE OLANA,
4- SPAM MAİL GÖNDERİLERİNE,
5- METROBÜSE HAFİFCE ZAM YAPANA,
6- SMSLİ BAYRAM KUTLAMALARINA,
7- KREDİ KARTI İLE KURBAN ALANA,
8- "ABİİİ EN AZ ÜÇ ÇOCUK" DİYENE..
*GEÇEN KURBAN BAYRAMINIZ KUTLU OLA..
HAY ALLAM YA! ARKADAŞ MADEM ŞEMSİYE KULLANIYORSUNUZ KULLANMAYANLARI DA DÜŞÜNÜN AZCIK. NE OLUR YANİ BİRAZ DAHA YUKARIDA TUTSANIZ! KÖR OLMAMAK İÇİN SONUNDA KASK TAKTIRACAKLAR BANA..
ARKADAŞ PARDON YA! VALLA GÖRMEDİM SENİ EHÜÜE. DOLAŞMIYIK DİYE BURADAN ATLIYOZ BÜLÜN MÜ!..
HAH HAAA! ATLASANA LEN HADİ. AVCILAR OLUM BURASI HEH HE!
OLM BAYAĞI YÜKSEKMİŞ BURASI YA..
ALLAAH ALLAAH!..
145 A
SİZDEN EVVEL BURAYA OTOBÜS DURAĞI YAPANI DÖVMEK LAZIM..
HAYDİ OLM YA!
HINIIN
HIIN!
ORİJİİİNAL METROBÜS!
ÖZEL TASARIMLA SADECE BİZE ÜRETİLEN METROBÜSLERİN İÇ DİZAYNINI ZERRE KADAR SEVEMEDİM. Bİ ACAİP, HİÇ İŞLEVSEL DEĞİL. DEVASA BİR ALANA SAHİP AMA CÜCÜK KADAR OTURULACAK YER VAR. OTURAKLARIN YERLEŞİMLERİ DE İÇLER ACISI. HELE HELE Kİ EN ARKADAKİ HAFİF OVALİMSİ YER VAR, ALLAH SELAMET VERSİN. 5 KİŞİLİK DESEN DEĞİL, 4 HİÇ DEĞİL. CİDDEN BİR GARİP ÖTESİ. HELE Kİ CÜSSELİ 3 KİŞİ OTURUP YAYILINCA SENDE HAFİFTEN BELKİ OTURURUM DİYE YANAŞIYORSUN, OTURANLARI SÜZÜYORSUN. GÖZ GÖZE GELİYORSUN, MÜMKÜN MÜ BAKIŞLARDAN SONRA OTURMAK. DİKİLEYİM DİYORSUN TUTUNACAK YER BULMAK NA MÜMKÜN. BASAMAKTAN DÜŞMEDEN GİDEBİLENE AŞKOLSUN. ÇAKMA MAKMA AMA DİĞERLERİNİ DAHA ÇOK SEVİYOM NE BİLİM..
YAKLAŞIK 2,5 SENE ÖNCE İDİ, O ZAMANLAR DUMANSIZ HAVA SAHASI YOKTU..
..DÜNYANIN EN UZUN İSİMLİ SİGARASINI İÇİYORDUM..
Bİ TANE CHESTERFIELD TURKISH GOLD..
HÖÖ?
ÇES-TER-FİLD TÜR-KİŞ GOLD. PAKETİNDE CAMİ GRAVÜRÜ OLAN SİGARA..
HIIII! O YOK..
İSMİ DE ZORDU, KENDİSİNİ BULMAKTA.. ELLİ YERDEN TAŞ ÇATLASA İKİ YERDE BULABİLİYORDUM.. ONDAN ÖTÜRÜDÜR Kİ BULDUĞUM ZAMAN DA BÜFEDEKİ MALUM İSİMDEKİ SİGARANIN TAMAMINI ALIYORDUM..
..KOMİK GELEBİLİR AMA DOĞAL SİGARA İDİ. İÇİMİ GÜZELDİ, KİMİNE GÖRE ÇOK SERTTİ. BANA HEP NAİF GELDİ HEHE.. BEN ZIRT PIRT SİGARA DEĞİŞTİREN, OTLANAN BİRİ DEĞİLİMDİR. VARSA İÇERİM YOKSA DA İÇMEM YANİ..
..NEYİ İÇİYORSAM ONUN DIŞINDA BİR BAŞKA MARKA İÇMEM.. AYRICA PAKET TASARIMINI DA ACAİP ÇOK BEĞENİYORDUM..
SÜPER YA!. SEVİYOM LEN SENİ..
PAKETİ KARŞIMA KOYUP KEYİFLE SİGARAMI Bİ GÜZEL TÜTTÜRÜRDÜM. GARİP AMA ÖYLE VALLA.. NEYSE GEL ZAMAN GİT ZAMAN İYİDEN İYİYE BU SİGARAMI BULAMAZ OLMAYA BAŞLAMIŞTIM. ZOR ÖTESİ OLMUŞTU..
CHES-TER-Fİ-ELD TUR-KISH GOLD..
YOK AMİGOS!..
BU BÜFEYİ SEVDİM HEP VAR BUNDA.. EHEH..
ZULAM İYİ!..
VE ARTIK HEP O BÜFEDEN ALIYORDUM. BÜFECİ İLE KANKİ OLDUK NEREDEYSE. ALIP BANA SAKLIYORDU SİGARALARI.. AMAN HA DİYORDUM SAKIN KİMSEYE SATMA BANA SAKLA..
DUYDUN MU SENİN SİGARA ÜRETİMDEN KALKACAKMIŞ..
VALLA DE!
NASIL ACCAİP KIZMIŞTIM ANLATAMAM. İÇEBİLDİĞİM BİR SİGARA VARDI VE O DA ARTIK OLMAYACAKTI.. NİYE YAAAA NİYEEE DEMİŞTİM..
NE YAPCAM BEN ŞİMDİ YA!..
PUFF!
BUGÜN DE 15 KARTON ALDIM YUPPİ..
YARIN GELECEK 10 KARTON OHH..
TAMI TAMI 50 KARTON SİGARA ZULALAMIŞTIM. AMA NEREYE KADAR Dİ Mİ! SONUNDA BİTECEK YANİ. HEM RAF ÖMRÜ DİYE BİR ŞEY VAR.. VESSELAM UZUN BİR SÜRE SONRA TEK SİGARA KALMIŞTI..
İÇME OLM YA SAKLA BUNU..
TABİ Kİ DAYANAMADIM VE YAKTIM BİR GÜZEL. VE İLK KEZ SİGARAYI FİLTRESİNE KADAR İÇMİŞTİM..
YAVLUM!
ÇOK KEYİFLİ İDİ YANİ.. SONRA BİR SENE SİGARA İÇMEDİM. TA Kİ BİR TAVSİYEYE KADAR. AMA O GÜN ÇOK KOMİKTİ..
Bİ CHESTERFIELD TURKISH GOLD LÜTFEN..
HI!!
PARDON CAMEL NATURAL!..
EYVAAHH. 20 KARE OLACAKTI YAAA! BİR KARE FAZLA OLDU TÜHH. NE OLACAK ŞİMDİ?
DUR YUSUF'U ARIM Bİ SORAYIM KÖŞEYİ BİRAZ UZATABİLİR MİYİM DİYE..
HMM! MAİLE MUTLAKA BAKAR MAİL ATAYIM EVET EVET.. HMM HM!
ALLAHIM YARABBİM LÜTFEN OLUMLU YANIT VERSİN NOLUR!
AMİN
HALA MAİLE YANIT VERMEDİ ALALA!
PUF!
NEYSE YA BEN ÇİZEYİM SONRA DA GÖNDEREYİM. GERÇİ FOTOŞOP BİLİYO KIRPAR AMA OLSUN. BELKİ DE KIRPMAZ BELLİ Mİ OLUR HE YA VALLA..
ÜLEN VAR YA BİR DE KIRPMAZ GİRERSE NE KIYAK OLUR HE. SÜPPER OLUR BE!
İNCEDEN İNCEYE KÖŞE BÜYÜMÜŞ OLUR. Bİ SAYILIK BİLE OLSA OSSUN NOLCAK..
EFENDİM.. AMET ABİ YUSUF ABİ YOK ŞU AN..
..BEN KÖŞEYİ MAİL ATTIM..
TMM ABİ İLETİRİM..
twitter.com/nefretimeverest

LAF ARAMIZDA!
ZANGIR ZANGIR ÇALAN DİSKO MÜZİĞİYLE, KABİN VE KASA KUYRUĞUYLA GICIK SATIŞ ELEMANLARIYLA, BEDEN YOKLUĞU VE RENK SIKINTISIYLA; ALIŞVERİŞ YAPARAK STRES ATILMAZ, STRESE GİRİLİR.
AA... NOOLDU SANA BÖYLE?!
ALIŞVERİŞTEN GELİYO.
Bİ KIZLA TANIŞMAK ÇOK KOLAYDIR. MUHABBETE NERDEN GİRECEĞİNİ BİLİRSEN TABİ...
AA... ELBİSEN ÇOK GÜZELMİŞ...
SAĞOL CANIM, SENİN DE EŞARBIN SÜPER
BENİM ADIM NİSA.
ehe..
hihi
BENİM Kİ DE PELİN.
AY ÇOK ŞEKERSİN
SEN DE...
ÜNİVERSİTEYE YENİ BAŞLAMIŞ ERKEKLER SAÇINI UZATIRKEN, KIZLAR NEDEN KIZILIN ENVAİ ÇEŞİT TONUNA BOYATIR Kİ SAÇINI?
BAKSANA SAÇLARI UZAMAYA BAŞLAMIŞ BİLE!
OLAMAAZ!! HOCALARIN "KİM ERKEK? KİM KIZ?" ESPRİLERİNE MARUZ KALICAAZ...
BİŞEYLER YAPMALIYIZ...
BULDUM!! SAÇIMIZI BOYATALIM, HEM DE KIZILA...
OLUR
ebru zeynep
Katkılarınız için: akmanzeynep88@gmail.com

HAMZA

...sayfa 8'den devam

yaşayacağı şeyler hakkında en ufak bir fikri bile yoktu. Ah canım. Kariyer yapacağını söylüyordu. Evlenmeyi düşünmediğini anlatıyordu. Geleceğini güvence altına almaktan bahsediyordu. Bu arada mutlaka 'ekonomik özgürlük' falan da demiştir. Tipik modern bir kızdı işte. Bir kocaya hizmet etmek ve bebek zırıltıları dinlemek için gelmemişti dünyaya. Kendi hayatını yaşamak istiyordu. Gezip dolaşmak, yeni yerler görmek, yeni insanlar tanımak istiyordu falan fişman fıstık.

Emperyalizm/Kapitalizm/Modernizm bu tip kızlar üretti işte canım. Vatana millete hayırlı olsun. Yeni yerler görmek, yeni insanlar tanımak'mış! Hah ha! Geleceğini güvenceye almakmış! Hah ha! Bir de kendilerini orijinal sanmazlar mı, ona çok bozuluyorum işte. Hâlbuki bunlardan milyonlarca var. Fotokopiyle çoğaltılmış gibiler. Altta kot, üstte mont: kılık kıyafet aynı, kafa aynı, yaşam tarzı aynı, hedefler aynı. Tabi eşşek gibi çalışıp üniversiteyi kazanıyorlar. Erkekler o kadar başarılı olamıyor. Neden? Çünkü en basitinden, dünya, o yaştaki erkeklerin zihnini dağıtacak şeylerle dolu. Zavallı erkekleri yoldan çıkaracak bir sürü ıvır zıvır var. Erkeklerin, biyolojik ihtiyaçlarını bastırmaları daha zor. Bu ihtiyaçlar doğru yöntemlerle tatmin edilmeyince gerginlikler yaşanıyor. Kızlar öyle mi? Biyolojik ve duygusal ihtiyaçlarını bastırabilmeleri daha kolay. Kilitliyor mekanizmayı, geçiyor masanın başına, eşşek gibi çalışıyor, kazanıyor tabi. Bakın on sene sonra ne olacak, ben size söyleyeyim. Hamza'nın Kehanetleri. Öngörü diyelim. Peki. Ey istatistikçiler, ey siyaset bilimciler, ey kamu yöneticileri, ey sosyologlar, hadi size bir kıyak daha yapayım: On sene sonra bu ülke, üniversite mezunu, kariyer sahibi, yüksek maaşlı, burnu havada, süper egolu bayanlarla ve zavallı, işsiz, beş parasız, özgüvensiz, cinsel açıdan fevkalade aç, ezik erkeklerle dolacak. Sonra ne olacak? Ondan sonra, seyreyle sen gümbürtüyü! Piyasada ne kadar çok 'çalışan bayan' ve 'işsiz erkek' var farkında mısınız? Bayanlar Allahın kendilerine verdiği 'annelik' ve 'zevcelik' görevlerini küçümsüyorlar; ama 'kapitalizmin modern kölesi' olmaya bayılıyorlar! Nasıl anlatırsın? Ah bu modern kölelere, köle olduklarını, nasıl anlatırsın? Kölesiniz kölesiniz / Hırsınızdan ölesiniz / Şu gönlümde çilesiniz / Dibi delik filesiniz.

Ben sisteme böyle verip veriştirirken, bir de baktım, Aysu'nun gözleri kaymaya başladı. Güzel. Maksat hâsıl oluyor. İyice kendini kaybetmesi için beş dakika daha oyalanmam gerekti. Beş dakika sonra sızdı kaldı. Pantolonumun arka cebinden kim bilir kaç kat edip küçülttüğüm çuvalı büyük bir özenle çıkardım. Arka cebimde bir çuval taşımamı kime nasıl izah edebilirdim? Tedbirli adamım kardeşim! Aman 'tedbir' deme bana! Alerjim var bu sözcüğe. Neden yahu? Şundan: Biliyorsun bazı kardeşler bir dönem tedbirle kafayı bozmuşlardı. Aman tedbir, aman tedbir, deyip duruyorlardı. Müslüman olduğumuzu belli etmeyelim derken neredeyse dinden çıkacaktık anasını satayım! Zor azizim, zor. Gerçi onlar da son birkaç yıldır tedbiri elden bıraktılar iyice. Politikanın göbeğine oturdular. Eskiden suya sabuna dokunmazlardı: davalarda-tartışmalarda taraf olmazlardı: fakat zamanla-taraf oldular. Oysa ben hiçbir "zaman Ahmet Altan'la aynı tarafta" olmak istemem. Hah ha. Ahmet Altan'ın bütün kitaplarını okudum ben. Yazdığı her şeyi hatırlıyorum. Onu asla bağışlamayacağım. Bir romanında (adını vermeyeyim de reklâmını yapmış olmayayım) Efendimiz Aleyhisselamı nasıl erotik bir sahnede anlattığını hiç unutmayacağım! Hz. Hamza hakkında nasıl aşağılayıcı şeyler yazdığını hiç unutmayacağım! Karikatür krizinden beş beter! Kimin haberi var? Bizim edebiyatçılar uyuyor mu? Ah pardon, çiçekle böcekle meşguller öyle ya! Neyse... Şimdi sakin olmam lazım. Zira önemli bir operasyonun tam ortasındayım.

Dikkat çekmeden kızı çuvala koymam gerekiyordu. Etrafta kimsecikler yoktu. İyi. Mavi Boncuk'ta bizim kafadarlar Emel Sayın'ı nasıl kaçırmışlardı? Fakat sanırsam orada halıya sarıp götürmüşlerdi kızı. Neyse canım! Baygın bir kızın çuvala nasıl konulacağını bilecek kadar Yeşilçam filmi izlemişliğimiz vardır. Fakat işte ah ah! Bu yönetmenler dinî hassasiyetlerimizi neden göz ardı ediyorlardı ki! Şimdi ben bu kızın orasına burasına nasıl dokunacaktım? Resmen haramdı kardeşim! Neresinden tutup çuvala sokacaktım bunu? Ah! Allahtan, ayrıntıları atlamayan bir zihin yapım vardı da meseleleri kolaylıkla hale yola koyabiliyordum: ceplerimden Kadir İnanır – Cüneyt Arkın tarzı siyah deri eldivenlerimi çıkarıp taktım. Tam da onların yaptığı gibi, bileklerimden sertçe çekiştirerek parmaklarımı eldivene iyice geçirdim. Gerçi eldiven takmakla, yine bir tür temastan kendimi tamamiyle alıkoyabildiğim söylenemezdi lakin bunu yapmaya mecburdum. Hem 'azimet ve ruhsat' diye bir şey vardı değil mi? Azimet ve ruhsat mı? Evet. O 'ehliyet ve ruhsat' değil miydi? Hani şu trafik polislerinin sorduğu? Seni cahil.

Aysu'yu sandalyeden alıp çimenlerin üzerine yatırdım. Maalesef, elbisesi çimen lekesi oldu. Böyle olsun istememiştim. Şimdi dedim, üstüne kahve ve ketçap da dökseydik, deterjan reklâmlarına uygun bir sahne olurdu. Bunları tam da böyle düşündüm ve o saniye kendimden utandım. Normalde daha zekice espriler yapabilen ben, ne olmuştu da bu vasat şakaya tamah etmiştim? Fakat hayır: alttan alta kuvvetle seziyordum ki maksat mizah falan değildi: dinî hassasiyetlerim kırmızı alarma geçmişti: namahreme dokunuyor olmak bende şehevi bir duygu uyandırmasın diye, asaletli ruhum vasat nüktelerle nefsimi oyalıyor, meşgul ediyordu. Yoksa ben bu tip çimen, kahve, ketçap esprileri yapacak adam mıydım canım!

Çuvalı iki ucundan tutup Aysu'nun ayaklarından yukarıya doğru çektikçe, kız çuvalın içinde kayboluyordu. Evet tıpkı filmlerdeki gibi. Kafasına kadar çektikten sonra çuvalın ağzını bağladım ve sırtlanıp yürümeye başladım. Kasanın yanına gelince garsona "Adisyonu masada unuttum." dedim ve gülümseyerek cebine bir yirmilik sıkıştırdım. Tahmin ederim ki bu hamleyle garsonun çuvala yönelmiş dikkatinin en az yarısını dağıtmış oldum. Ve sonra çay bahçesinden, sırtımda garip bir çuval, şaşkın bakışlar altında ve fakat hiçbir engelle karşılaşmadan çıkabilmek için, bana iki kelime yetti de arttı bile: "Üstü kalsın!"

Rüşvet değil, bahşiş. Tehdit değil, teklif.

Eh, operasyonun en zor kısmı halledilmiş sayılırdı. Böyle güç bir işin üstesinden gelebildiğim için kendimi hararetle tebrik etmek istiyordum; fakat bu hayati operasyona bir isim vermeyi unutmuş olmaktan dolayı canım sıkılmıyor da değildi doğrusu. Hatta bir ara, başladığım işten vazgeçmeyi, önüme çıkacak ilk parkta rasgele bir ağacın altına kızı bırakıp (çuvalın ağzını açacaktım tabi) operasyona şöyle şanına yakışır bir isim bulduktan sonra, uygun bir zamanda bu işe yeniden başlamayı düşündümse de, o dakikaya kadar aşmış olduğum engelleri tekrar aşmanın zorluklarını ve bu zorlukların bende uyandırdığı bıkkınlık duygusunu göz önünde bulundurarak bu geçici travmadan kurtulmayı bildim.

Dolmuşlar ve otobüsler beni almayınca, mecbur, cebimdeki son yirmiliği taksiye verdim. Üniversitenin kapısına gelene kadar on dakika daha geçti. Uyanır mıydı? Hayır. Yaptığım araştırmalara göre en az iki saat daha böyle kalması gerekiyordu. Gerçi bu bilim işlerine de hiç güven olmaz. Öldü diye morga koydukları adam iki gün sonra çıkıp geliyor. O yüzden organ bağışı mevzusu sakat bence. Valla bunlar öldüğüne kanaat getirip dalağını böbreğini alırlar, bir canlanırsın, dalak böbrek yok. Kaldın mı ortada. Sakat iş yani.

Çuvalı yine sırtıma alıp büyük kapıya yöneldim. Görevliler vardı ama ortalık müthiş kalabalıktı. Talihim yardım etti; kalabalığa karışıp kampüse girmeyi başardım. Gözüme kestirdiğim en yüksek binaya doğru ilerledim. Kahretsin. Orada da görevliler vardı. Merakla bana baktılar. Biri bağırdı:

"Ne var o çuvalda?"

"Bir kız kaçırdım da!" diyerek gülümsedim ve yürümeye devam ettim.

Görevli kahkahayı patlattı:

"Niye okula getirdin ki, eve götürseydin! Hah hah ha!"

"Kızı kaçırdım, bari dersi kaçırmayayım dedim! Hah hah ha!"

Ah, insanı mahveden budur: aklına fazla güvenince böyle aptal durumuna düşer işte. Gerçeği söylüyorum haberi yok aymazın. Bir de gülüyor.

"Hah hah ha!"

Merdivenleri tırmanırken herifin kahkahaları hâlâ devam ediyordu. Bina kaç katsa artık; ben dama çıkmadan hışım çıktı. Hah ha. Biraz soluklandım. Aklıma Sabahattin Ali geldi. Kız Kaçıran: "Dağlar dik çeşmeler kuru / Yârimin benzi çok sarı / Ölüm var dönülmez geri / Yürü yağız atım yürü." Bismillah. Ha gayret. Bir kere daha kalktım. Dam Demir Merdiven Bakır. İnce Memet. İnce Hamza. Toplumcu gerçekçi Hamza. Çıktım, çıktım. Kan ter içinde kalmıştım. Sanki birileri arkamdan geliyordu. Görevli uyanmış olmasın? Nihayet dama açılan kapı göründü: "Peşime düştü takipler / Boynumu bekliyor ipler / Zeybekler seni ayıplar / Yürü yağız atım yürü." Nerede ulan benim atım? Kızı sırtımıza alıp kaçırdık. Hangi yüzyıldayız ulan? Var mı böyle bir şey? Ne ayıp, ne ayıp! Yöntem üzerine düşünmek lazım aslında. Descartes. Şimdi bir 'eytişimsel' derim, 'özdekçilik' derim, hayatınızı karartırım. Sinirlendirmeyin beni. Zaten yorgunum. Hah ha. İşte nihayet!

Damın kenarına kadar geldim. Çuvalı sırtımdan indirdim ve korkuluklardan aşağı doğru sallandırdım. Beş dakikaya kalmadan aşağıda meraklı ve tedirgin bir kalabalık birikmeye başlamıştı bile. Korkarak ve işaret parmaklarıyla birbirlerine beni gösteriyorlardı. Beş, on, yirmi, yüz derken epey insan birikti. Ellerinde kameralar ve mikrofonlarla önce haberciler teşrif ettiler; birazdan polis ve itfaiye de geldi. İşte oğlum Hamza. Nihayet yaptın yapacağını. Artık geri dönüşü de yok bu işin. Bir komiser, elindeki megafonla ve olabildiğince şefkatli bir ses tonuyla aşağı inmemi telkin ediyordu. Ulan çıkmışım bir kere buraya. Eylemi gerçekleştirmeden iner miyim? İtfaiyeciler büyük bir bez yatak, branda mı ne diyorlar, işte ondan açtılar. Bu arada Aysu da yavaş yavaş ayılıyor olmalıydı; çuvalın içinde bir insan olduğunu belli edecek şekilde kıpırdanıyordu.

Aman tanrım! Neler oluyordu böyle? Yoksa...?

ÖMER FARUK DÖNMEZ

Hakan Öztürk - Asım Gültekin - Seval Cevizci

HUZUR SOKAĞI

TURGUT YILMAZ

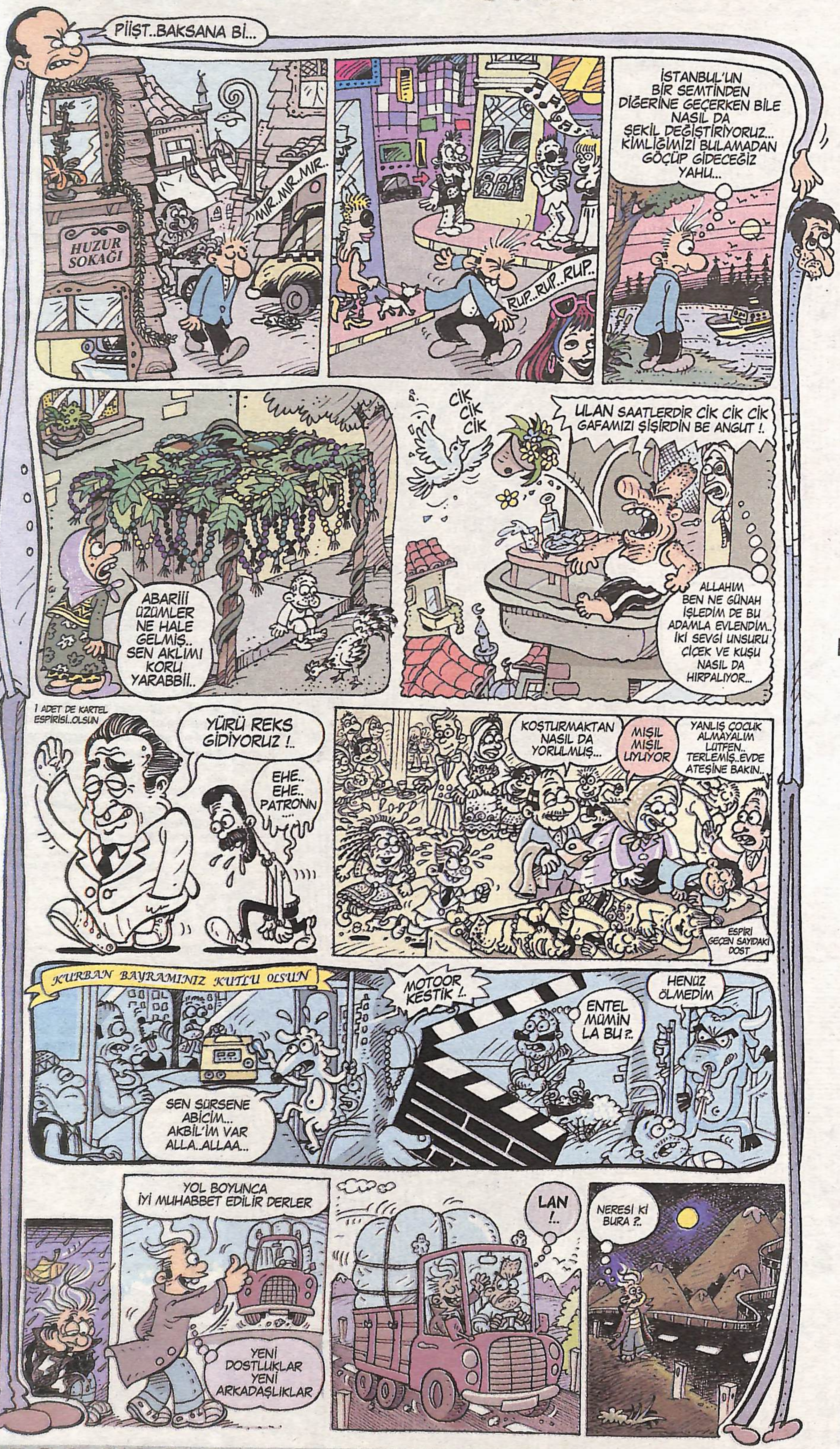

Cımbızcı Cafer

Metin Münir ve Dana Dili

14 Kasım 2009 Cumartesi günü Milliyet gazetesinin 12. sayfasının sağ üst köşesinde Metin Münir'in yazısı: "Sert bir yağmur düşecek". "Çekili perdelerin arkasındaki bahçede bir dana ağlıyor. Bayramda kurban edilmek için şişmanlatılmakta olan bir dana." diye başladığı yazıyı, "Hiçbir şey için kendimden başka hiçbir canlıyı adayamam." diyerek bitirmiş Metin Münir.

14 Kasım 2009 Cumartesi

Milliyet

Metin Münir

mmunir@milliyet.com.tr

Sert bir yağmur düşecek

Çekili perdelerin arkasındaki bahçede bir dana ağlıyor. Bayramda kurban edilmek için şişmanlatılmakta olan bir dana.

Bütün gün aralıklarla ağladı.

Akşam olunca, onunla aynı bahçeyi paylaşan bahçedeki köpekler de havlamaya başladı, onlar havladı, dana ağladı. Bu koro uzun süre devam etti.

Köpekler yalnız bırakılmaktan hoşlanmıyor, dana ise çok geçmeden öleceğini biliyor. Onun için ağlıyor.

Dananın ağlamasını ilk duyduğumda sokak arasındaki bu bahçede ne yapıyor olduğunu anlayamamıştım. Sonra bir kuzu melemesi de duydum ve jeton düştü. Kurban Bayramı uzak değildi.

Kendimizi hayvanlardan farklı ve üstün addediyoruz ama özde aynıyız. aşlangıcımız ve sonumuz aynı.

Onlar da hayattan zevk alıyor -eminim bizden daha çok çünkü bizim gibi özlerine yabancılaşmadılar- ve ölümden korkuyor. Onlar da özlem ve yeis duyuyor.

Dana ağlıyor, yerini özlüyor, anasını ve buraya gelmeden önce birlikte olduğu diğer hayvanları.

"Birileri lütfen beni alsın ve geri götürsün. Burada kimseyi tanımıyorum. Yalnızım" diyor.

Öleceğini biliyor

Nasıl bilmiyorum, ama yakında bıçak altında öleceğini biliyor.

Perdeyi çeksem onu göreceğim ama çekmiyorum.

* "Kurban" ile "adak"ı karıştırmış mı bu arkadaş?

* Olabilir ama durum bundan ibaret değil. Başka karışıklıklar da var. "(Dana) Bütün gün aralıklarla ağladı. Akşam olunca, onunla aynı bahçeyi paylaşan bahçedeki köpekler de havlamaya başladı, onlar havladı, dana ağladı."

* "... aynı bahçeyi paylaşan bahçedeki köpekler" ne demek ya? Gerçekten böyle mi yazmış?

* Evet, böyle yazmış. Ama ben asıl, danayı ağlatan yazarın köpekleri haykırtmayı beceremeyişine şaştım. Dananın böğüremeyip ağladığı bir bahçede köpeğin "havlama" ile, kuzunun "meleme" ile yetinmesi olacak iş mi?

* Yazıda kuzu da mı var?

* Evet!

* Nasıl?

* Kuzunun melemesi, yazarın jetonunu düşürmüş, o melemeyi duymasaymış, Kurban Bayramının uzak olmadığını anlamayacakmış.

* Şaka mı yapıyorsunuz?

* Ne şakası? Çok ciddiyim. Bakın, aynen aktarıyorum: "Dananın ağlamasını ilk duyduğumda sokak arasındaki bu bahçede ne yapıyor olduğunu anlayamamıştım. Sonra bir kuzu melemesi de duydum ve jeton düştü. Kurban Bayramı uzak değildi."

* İyi ki melemiş kuzu, yoksa jeton düşmeyebilir, dananın ağlaması çözülmemiş bir düğüm olarak kalırdı ha?

* Dananın ağladığını Metin Münir söylüyor. Bizim de buna inanmamızı istiyor. Israr ediyor: "Onun için ağlıyor. Ağlıyor. Ağlıyor. Ağlıyor."

* Ve siz bunca ısrara rağmen yazara inanmıyorsunuz, değil mi?

* Elbette inanmıyorum. Bana kalırsa o dana ağlamıyordu, şarkı söylüyordu.

* "Acıktık bıçaklarına kanımıza susamışsın gibi!" mi diyordu yoksa.

* Yok, Zarifoğlu bu dizeyi biz insanlar adına söylemişti.

* Metin Münir, Cahit Zarifoğlu okumadığı için mi anlamıyor dana dilinden?

* Sadece o değil, "Dandini dandini dastana, danalar girmiş bostana, kov bostancı danayı, yemesin lahanayı!" ninnisine de kulak vermediği belli. Bob Dylan diniyor o: "Sert bir yağmur düşecek / Tek renk siyah, tek sayı hiç olacak."

* Allah korusun!

* Âmin!

OLSA KEŞKE

betül zarifoğlu koç
betulzarifoglu@gmail.com

Zaman makinesi keşfedilse keşke, artık zamanıdır. 90lı yıllarda çekilen filmlerde bile 2000li yılların neredeyse doğa üstü teknolojisinden bahsedilirdi. Uçan arabalar, lazer silahlar, uzayda yaşam alanları vs. oysa 2009a geldik, pek bi numara yok. 3G'de iyi hoş ama zaman makinesinin yerini tutmaz tabi.

"Kaça gidiyorsun" soru kalıbı kaldırılsa keşke. Gerekirse devlet eliyle, yasakla bile olabilir. Bir takım teyze ve amcalar sorarlar bu soruyu. Çoğu cevabı dinlemez sadece adettendir diye sorarlar. Cevabı dinleyenler ise "ooo o kadar oldun mu sen" derler istisnasız. Çok gereksiz bir diyalogdur. Bu soru yeryüzünden kaldırılsa yeridir yani.

Lükûs...

Bir Eser Bir Yorum

Terbiyesiz karaktersiz herif! Kimsin lan sen? Yutonk tuğlası kalınlığındaki akla ziyan düşüncelerinle SEKA'yı ithalat yapmaya zorlayan orman düşmanı, sana soruyorum: kimsin sen! Memleket sapır sapır dökülürken kılını kıpırdatmayıp; kefen bezinin üzerine sarılmasına az biraz kala; " Höyt Kürt sorunu var! Diyerek Derşipingencilere poz veren odun gözlüklü biçimsel aydın, cevap ver! Japonlar görüş acısı yüzseksen derece olan gözlük yapmışlar ha! Terbiyesiz herif! Ulan, insan en kral arkadaşına böyle seviyesiz bir şaka yapar mı be! Yazık yazıklar olsun... İnşallah üçyüzelli sene daha yaşayıp da Nobel'i hala alamayan biri olarak kudum kudum kudurursun! Nobel kim sen kim lan! Etiksiz herif! Bunlar adamı ataizimden çıkarırlar! Tövbe tanrım tövbe!

"Sayın eleştirmenim, açıkçası; bu betimlemeleri sizin gibi bir entelektüele yakıştıramadık... Size yapılan tam anlamıyla bir eşek şakası ama, lütfen sinirlenerek bizleri ballı lokum kadayıfı yorumlarınızdan mahrum etmeseniz... Üstelik, mevzu önceki eserler alakalı... Hem ne gerçek var; her zamankinden daha fazla hümanizmaya ihtiyacımız olduğu bir dönemde böyle bir polemiğe girmeye bırakın Tanrı'sından bulsun lavuk! Diyorsunuz değil mi? Haklısınız... Bir duygu taşmasıydı söylediklerim... Özür dilerim...

Önceki yorumlarımda düştüğüm yanılgılara düşmemek ve siz sanatseverlere daha objektif değerlendirmeler yapabilme düşüncesiyle; elimdeki mozaiyi -kısa bir süre için- bir köşeye koyuyorum! Bu karakterimi; "Vay! Üstadımızın devlet –millet sevgisi de bir yere kadarmış! Diye yorumlamazsınız umarım...

Evet... Eserin doğusunda; aşağıdan yukarıya doğru gördüklerimizi sıralayalım: bir toprak insanı... Bir 'doğulu' ve doğunun üretim araçları: üğrende, öküz, eşek, horoz ve tüm bunların toplamı; bir aydınlatma aracı: irade... Şimdi de; eserin doğusundan batısına doğru ilerliyoruz... Bir Afrikalı... Ve bu mazlum Afrikalı'nın iliğinden ve kemiğinden üretilmiş başka bir aydınlatma aracı; bir lüks... Bir yandan; doğayla barışık olmayı, emeği, alın terini, idare etmeyi ve aşkı sembolize eden doğu... Diğer yandan; insanı ve doğayı sömürmeyi, cinneti ve cinayeti temsil eden 'batı'...

Toparlayalım; lüks bir yaşam sömürgesiz olmaz diyor sanatçımız... Ve çok fazla gerilere gitmeden, bindokuzyüz otuzlarda; bisküvi arası lokumla başlayıp, gazlı lüküs lambasıyla devam eden, fazla kilolarımı nasıl atarımla zirveye çıkan ve günümüz de sapıtarak; kediye-köpeye fistan giydirmeyle sonuçlanan bir trajediye vurgun yapıyor... İyi de, bizim sömürgemiz yok ki trajik durumlara düşelim? Var diyor sanatçımız! Kim peki? Ne! Kendi halkımızı sömürüyoruz!!! Doğru be... Yine eserde, Afrikalı'nın kalbi deşilip alınıyo! Resim sanatında deşilerek alınan kalp neyi sembolize eder!!! Şunu ; eğer lüks bir yaşam üyesi iseniz aynı zamanda organ mafyasınında değerli bir üyesinizdir!!! Bir de; lüküs lambasındaki şuh bakışlı kadın var! O da, muhakkak; batı sömürgeciliğinin bişeyinin bişeyini sembolize ediyordur ama bulamadım... Vay be!!! Bu resim sanatçıları acayip insanlar; neyi, ne zaman, ne şekilde sembolize edecekleri hiç belli olmuyo...

Son olarak; eserini bir türküyle bitirmek istemiş sanatçımız! İki türkü aslında! Birisi; 'Şişli'de bir apartman diye başlıyor... Diğeri; toprak insanı, büyük ozan Aşık Veysel'in "Benim sadık yarim kara topraktır" diyor... Hangi türküyü yaşamak isterdiniz?

twitter.com/hesapadami

eyaz haberler...

asım gültekin

TYB İstanbul şubesinin Edebiyat evsimi etkinlikleri dolu dolu. Üstelik kinliklerdeki yazarlardan dördü afcaf yazarı. Bu Cafcaf'ın en ntelektüel mizah dergisi olduğunun rk edilmesini sağlayacak bir fırsat nlayabilene. Ama tabii nlayabilene!

Etkinlikler ayın yedisinde başlıyor, pazar günkü kitap müzayedesine kadar devam ediyor!

• Program vesilesiyle Ömer Faruk Dönmez'i de İstanbul'da göreceğiz ya, artık dünya yansa gam yemem. Keşke gelirken Hamza'yı da alsa gelse sayın Dönmez! Sayın Dönmez 10 Aralık Peşembe akşamı saat 18:00'de Yazarlar Birliğinde kaçırmayın!

• Ömer Faruk Dönmez ilk defa bir programa katılmayı kabul etmiş. Hamza üzerine konuşmamayı tercih edeceği söyleniyormuş.

• Cımbızcı Cafer müstearıyla dergimize can veren çok değerli yazarımız İbrahim Demirci'yi ve usta yazarımız Ahmet Turan Alkan'ı da Edebiyat Mevsimi'nde dinleme imkanı bulabileceksiniz. 9 Aralık Çarşamba saat 14:00'te Yazarlar Birliği İstanbul Şubesinde olun deriz.

• Murat Menteş'i de Mürekkebi Kurumadan programında dinleyebileceğiz yine Yazarlar Birliğinde. 8 Aralık Salı günü, saat 18:00'de!

• Sayın Menteş'in ve sayın Dönmez'in katılacağı programları yine Cafcaf'tan sürpriz bir isim yönetecekmiş, haberiniz olsun!

• Ataullah İskenderi'nin kitaplarını okumuşluğunuz var mı sevgili okur? Okuyun derim. İyi edersiniz. Üsküdar Yayınlarından yeni yeni çıkıyor kitapları.

• Kimler ayın temsilcisi? Konya'dan Fatma Betül Alp, Ankara'dan Ahmet Çumra. Tebrik ve teşekkür ediyoruz!

• Kara Panterlerin lideri Dhoruba Muhammed Hakan Albayrak ile gayet iyi arkadaşmış, bunu biliyor muydunuz?

• Mehmet Akif Ersoy'un çocuklarına çok çektirmişler. Doğduklarına pişman etmişler. Akif'in peşine de hafiye taktıklarını duymuş muydunuz?

Karikatür Sanatı ve Kağıthane Panteri Önder

ÖNDER YAVUZ

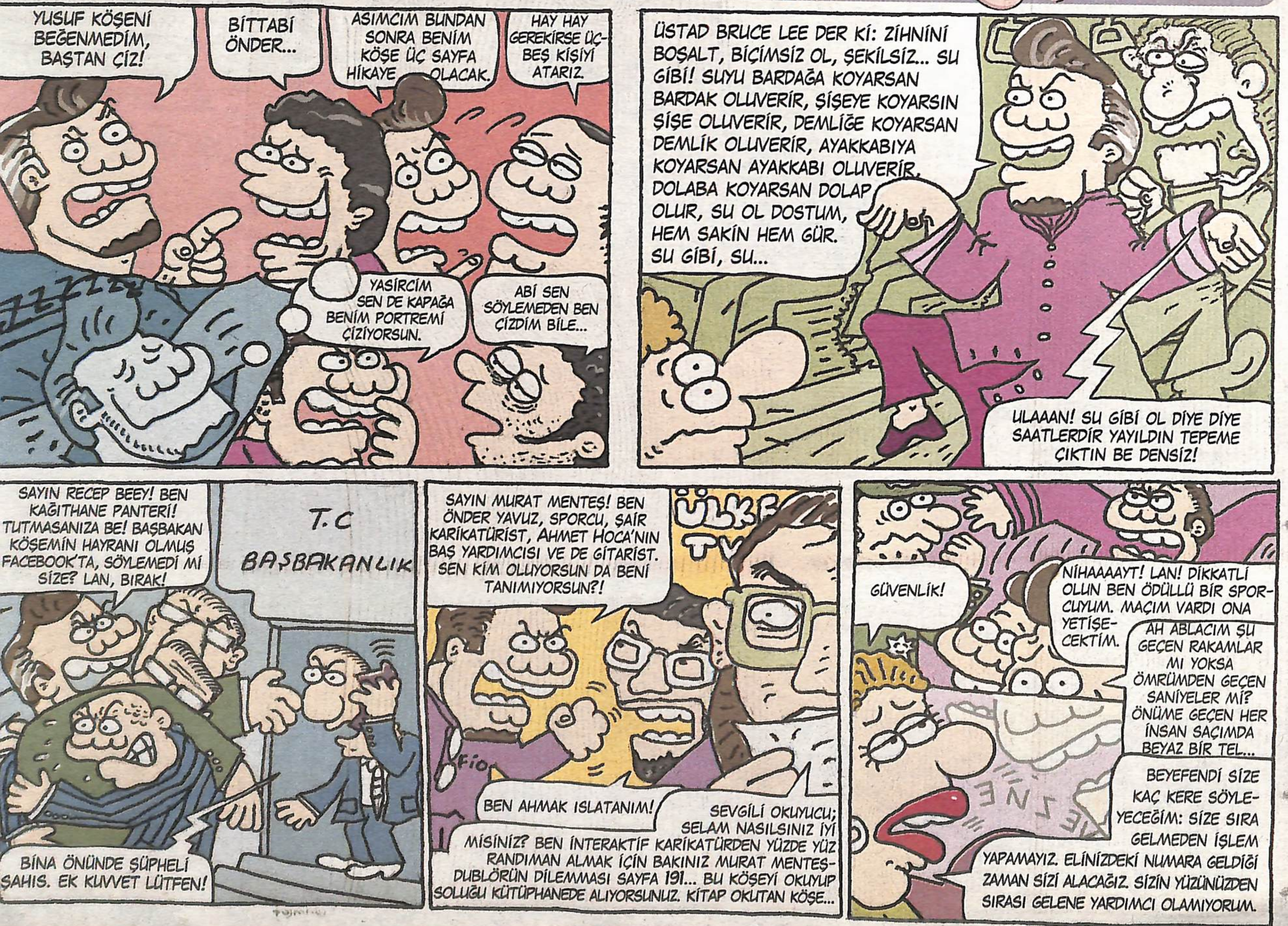

KLARK

MURAT MENTEŞ

Vaktiyle adamın biri, siyah beyaz **televizyon**u bozulunca gidip yepyeni bir renkli televizyon satınalmış. Siyah beyazı da tamir ettirmeden körler okuluna bağışlamış. Görme engelli öğrenciler, bir şekilde bozuk olduğunu fark edince, televizyonu adama gerisingeri iade etmişler… Bu hikayeyi seviyorum. Muhatapların noksanı, işin bozukluğunu mazur göstermez.

Yazar **Ömer Lütfi Mete**'nin vefatına çok üzüldüm. Altın kalpli bir entelektüeldi. Mekanı cennet olsun. Ailesine sabırlar, metanet diliyorum. Başımız sağolsun.

***

İbrahim Tenekeci ve **Samed Karagöz**, imzalı kitaplar topluyor. Özellikle de İbrahim, almış başını gidiyor. Misal, Ülkü Tamer'in Cemal Süreya'ya imzaladığı Soğuk Otların Altında adlı şiir kitabını sahaflardan bulup alıyor. Ya da ne bileyim, Orhan Kemal'den imzalı bir 72. Koğuş… Samed, yabancı sitelerde hangi yazarın imzalı kitapları kaça alıcı buluyor, bunları inceliyor. Diyelim John Steinbeck'in imzalı ilk baskı Gazap Üzümleri kaç para ediyor? Bu imzalı sahafiye kitap işi pahalı bir hobidir. Ben de birçokları gibi İbrahim'i ve Samed'i uzaktan merakla izliyorum. Onların kulvarına girsem mi, girmesem mi, ben de imzalı kitap koleksiyoncusu olsam mı diye aklımdan geçiriyorum.

İmrenilmeyecek gibi değil. Haluk Oral'ın, dillere destan bir koleksiyonu var. İmzalı Nazım Hikmet, Namık Kemal, Oğuz Atay, Ahmet Haşim, Cemil Meriç kitapları… Aklınıza kim gelirse yani. İşin bir de kendine özgü masonik bir mantığı var. Onu tam çözemiyorum. İbrahim ile Samed birbirlerine durmadan kitap hediye ediyorlar. Gözümün önünde. Öyle bakıyorum. Arada, sevdikleri yazarlara topluca kitap imzalatıyorlar. Bir şekilde imzalı setler, takımlar oluşturuyorlar. Peki ben ne yapıyorum? Elimde, İbrahim ve Samed ikilisinin ilgisini çekebilecek üç tane imzalı kitap mevcut: Frederic Beigbeder, John Zerzan ve Nick Cave kitapları. Olasılıksız yazarı Adam Fawer'ı saymıyorum; İstanbul'a geldiğinde herkes imzalattı zaten ona… koleksiyoncu olmadığım için onları hafiften kıskanıyorum. Ama onları kıskandırmak mümkün olmuyor. "En sevdiğin kitabı hediye et" ilkesine olan bağlılıkları işi bozuyor. Samed ne yapar bilemem, fakat İbrahim Tenekeci yarın bir gün bir sergi açabilir. Şov zamanı yakındır.

***

Avarelik hiç de kötülüklerin anası değildir, tam tersi, mübarek bir hayat tarzıdır, yeter ki can sıkıntısına kapılma. *[Soren Kierkegaard 1813-1855]*

Alper Cangüz'e göre "**Roman** kızları ağlatma, erkekleri güldürme sanatıdır."

Alper Canıgüz dedim de, Alper 1967 yapımı **The Prisoner** adlı diziden övgüyle söz ederdi. Patrick McGoohan'ın başrolü oynadığı efsanevi bir diziymiş. Ben de hep merak ederdim. Şimdi bu dizinin James Caviezel ve Ian McKellen'lı yeni versiyonu yayına girdi. 6 bölümü art arda yayınlandı. Cidden ilginç görünüyor. Orijinal versiyonu daha da merak ediyorum şimdi.

***

Ip Man diye bir film. Çin filmi. Kungfu'nun bir ahlak, çelebilik ve felsefe işi olduğunu ben ilk kez bu harika filmde müşahede ettim. Şuna benzer diyaloglar geçiyor:

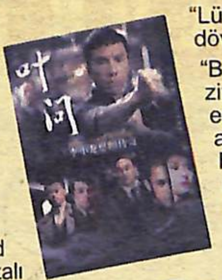

"Lütfederseniz, zât-ı âlinizle dövüşmek arzusundayım efendim."

"Bu nazik teklifiniz bendenizi ziyadesiyle hoşnut kıldı. Teşekkür ederim. Lakin görüyorsunuz ya, ailemle alakadar oluyorum. Filhakika, zevcem bu müsabaka seanslarına pek de hüsnükabul göstermiyor. Bağışlayınız.

"Ah, ne demek efendim. Bir başka zaman inşallah?"

"Elbette…"

Olağanüstü bir ustalığın sergilendiği dövüşler esnasında da şöyle sözler geçiyor:

"Hay Allah, beyefendiciğim, iyisiniz ya? Dilerseniz devam etmeyelim?"

"İyiyim… Buyurun bir dahi…"

Dayak Cennetten çıkmadır. *[Türk deyişi]*

Aşk Cennetten çıkmadır. *[Pearl S. Buck]*

***

Olasılıksız ve Empati adlı kitaplarıyla ülkemizde uzun zamandır çok satan listelerinden inmeyen Adam Fawer İstanbul'daydı. Kendisiyle Bebek Kahvesi'nde buluştum. Mülayim, mahcup ve çelebi bir insan Adam Bey. Kitaplarındaki uçma kaçmalara dair hiçbir iz taşımıyor. Bu da onu esrarengiz biri yapıyor. Düşünüyorum da, bir insanın hem munis hem de gizemli olması amma ilginç?

Niyazi Çol'a hayranım.

Beklenti, sürprizi yok eder, sevinci azaltır.

Beyoğlu'ndaki **Lamelif Sahaf**'ı Oktay birkaç ay önce Barış'a devretti. Önce biraz sarsıldık. Oktay'la iyi anlaşıyorduk. Sonra baktık ki Barış da çalışkan ve nazik bir sahafmış. Barış'ın bir özelliği de, adaşı Barış Manço'dan ziyade Kurtalan Ekspresi üyelerini andırması.

Yusuf Kot ve **Faruk Günindi**'ye teşekkür ediyorum. Geçen sayıda beni karikatürlerine konuk ettikleri için.

Güzelim **Roll** dergisi kapandı. Roll'a emeği geçen herkese takdir, tebrik ve teşekkürlerimi sunuyorum. Abdullah Papur ve Tom Waits, Babazula ve Mozart, Dead Can Dance ve Aşık Mahzuni… Roll'un orkestrasında yan yanaydı. Müziğin heyecanlarını bu kadar güzel yansıtabilen bir dergiyi yaşatamadık... Keşke her ay düzenli alsaydım Roll'u. Ayıp oldu. Pişmanlıkla burukluk arasında kaldım.

Ölümün dindiremeyeceği acı yoktur. **[Miguel de Cervantes 1547-1616]**

"Yâ Rabbim neden bazı kelimeler kulak tırmalıyor?" [Milos Forman'ın 1979 tarihli şaheser filmi **Hair**'den]

***

Komedi filmlerini kendimce ikiye ayırıyorum: Budala tiplerin başından geçenlerin anlatıldığı filmler ve zeki kişilerin maceraları üzerine kurulu filmler. Budalalar işbaşındaysa cidden hiç ama hiç gülemiyorum. Yerli ya da yabancı şapşal tiplemelerine genel itibarla acıyorum. Aptallık, güldürmekten ziyade üzüyor.

***

Onur Öymen'in Dersim konulu skandal beyanından sonra feci bocalayıp karizması küle dönen Kemal Kılıçdaroğlu'na, kimileri **"Bıyıklı Gandhi"** diyor. İyi de, Gandhi'nin kendisi zaten bıyıklıydı? Bıyıksız olan, Indira Gandhi'ydi.

MÜELLEFE-İ KULUB

Arkadaşlar! O harika karikatürlerinizi neden kimsenin harika bulmadığını mı merak ediyorsunuz? Sizde şahane espriler var ama çizgi mi yok? Sizin bir arkadaş da mı çok güzel çiziyor? Çok mu komiksiniz? Açıkta bir şey mi gördünüz? Biz gülüyor muyuz? Gülünecek bir şey varsa gönderin bir de biz bakalım. Uzman karikatürcü kadrosu, alanında etkin eğitimcileri, aynı anda 3 amatöre hizmet verebilen tesisleriyle sektörün lideri Cafcaf'a ulaşmak artık çok kolay. Hemen bir şeyler karalayın, şişine şişine benacemidegilim@cafcafdergisi.net'e gönderin. İndirelim.

Semra Dönmez

Büyük çizilen karikatürler basılırken küçültülebilir. Teknik olarak mümkün. Ancak iyi bir çizerin işine küçüldüğü zaman da kefil olması gerekiyor. Küçük basılacak işleri daha kalın çiniliyoruz. Bir de yazıların da küçüleceğini hesaplayıp balonlara ayırdığımız yeri daha büyük tutuyoruz. Bütün bunlar karikatür için kullandığımız alanı daha tasarruflu kullanmayı gerektiriyor. Kaplanın üzerinde durduğu ağaç veya arka plandaki doğa görüntüsüyle yaptığınız yer israfını hiç bir dergi kaldıramaz. Kaplanı ve balonunu daha büyük çiziyor, karemizin de kapladığı yeri daraltıyoruz. Arttırdığımız yeri diğer süper esprilerimizle dolduruyoruz. Çok akıllıyız, insanlara söyleyecek çok şeyimiz var. Vaktimiz ve yerimiz kısıtlı... Öyle değil mi? Öyle değilse neden karikatür çiziyoruz? Gidip tatlı yiyelim.

Mustafa Şahin

Karikatürde "anlatan adam"ı genelde esprinin kendini tek başına anlatamadığı durumlarda kullanıyoruz. Çizer ya esprisinin yetersizliğinden endişeleniyor, ya da okuyucusuna güvenemiyor. Espri yetersizse çizmeyin, farklı bir kurgu düşünün, eksiklerini tamamlayın. Bir karikatürü, espriyi anlatan adamlarla tamamlamak bozuk gözlerinize için sürekli arkadaşınızın gözlüklerini ödünç almaya benziyor. Kısa sürede o gözlüğe alışıp gözünüzü bozuyorsunuz. Esprinizden eminseniz ve okurun anlamayacağından çekiniyorsanız şunu bilmeniz gerekiyor: takipçilerinizi siz seçiyorsunuz. Karikatürünüzü açıklayınca onun herkese hitap ettiğini düşünmeyin. Espri basitleştikçe alıcı kitlesi genişlemez, sadece değişir. (Bir de Mustafa, neden Memduh? Bana bunu açıkla. Neden?)

Ali Agah Çelen

Ticarete girecek gençlere tavsiyelerde bulunan bir abimiz, "şirketlerin amacı para kazanmak olamaz, para kazanmak ticaret için nefes almak gibidir. Kimse nefes almak için yaşamaz" demişti. Aynı şekilde karikatürün amacının da güldürmek olmadığını, her karikatürün farkında olalım-olmayalım güldürmek dışında başka amaçlara da hizmet ettiğini unutmayalım. İyi bir karikatürcü, bir an bile gaflete düşmeden, yaptığı işi her yönüyle kontrol altında tutmalıdır. Dikkatsizliğimiz, düşüncesizliğimiz veya konuya hakim olamayışımız sonucu istemediğimiz bir yöne doğru elimizden kayıp giden karikatürü geçelim, hiç bir amaca hizmet etmeyen işlerimizin bile hesabını bir gün vermek zorunda kalacağız. Bir dergide karikatürümüz basılacak da iki insanın beğenisini kazanacağız diye kaldıramayacağımız yüklerin altına girmeyelim. Tamamen planlı yürütülen bir domuz gribi projesine karşı elimizdeki tek sıkımlık silahı böyle mi değerlendireceğiz? Bu kadar büyük çaplı bir projeyi tüm dünyada başarıyla yürütenlere karşı küçücük bir karikatürü anlamlı ve etkili bir karşılık verecek şekilde organize etmekten aciz miyiz? Karikatürün esprisine tekrar bakalım, domuz gribi oyununa cevabımız bu mu? Aynı konuyla alakalı işlenebilecek yığınla çarpıklık varken cephe almak için duracağımız yer olarak hiçbir şey görmediğimiz bu açıyı mı seçtik? Yaptığımız işler arasında bir mesajı olması için çalıştıklarımız, bu işte mesaj kaygısı ne kadar küçümseniyor olsa da diğerlerinden daha değerli. Yarın işimizin hesabını verirken yaptığımız kakara kikirinin yanında en destekli savunabileceğimiz kısım bu. O yüzden kendi gündemimizi yansıtan karikatür ayrıca bir özen gerektiriyor. (Bu hepimizin problemi, ben dahil herkes üzerine alınırsa çok sevinirim. "Ben de mi?" Evet sen de...)

Şeyma Alkan

Arkadaşlar, yaptığınız keşifler esprinizin çıkış noktası olacak, kendisi olmayacak. Hapşuramamanın nasıl bir eziyet olduğuyla ilgili ortada bir tespit var, bir de hapşuramayan adam... Çizer sadece tespitinin fotoğrafını çekmiş. Olaylar günlük hayatta karşımıza çıktığı şekliyle karikatür esprisi olamaz. Bir şey aynen yaşanmışsa o espri değil, ancak anı olabilir.

Onur Berkay Vural

Bakın bu tip detay espriler şu aralar çok tutuluyor. Bunda bazı çizerlerin çok etkisi oldu. Onlar "ya bunu kim bilir ki" demediler, okuyucunun da bazı şeyleri farkedebileceğini, başkalarının da kendileri kadar zeki olabileceğini kabul ederek ufak tefek tespitlerini karikatür olarak değerlendirdiler. Siz de dünyada çeşit çeşit insan olduğunu ve bir şeyin farkındaysanız bu dünyada yalnız olmadığınızı unutmayın.

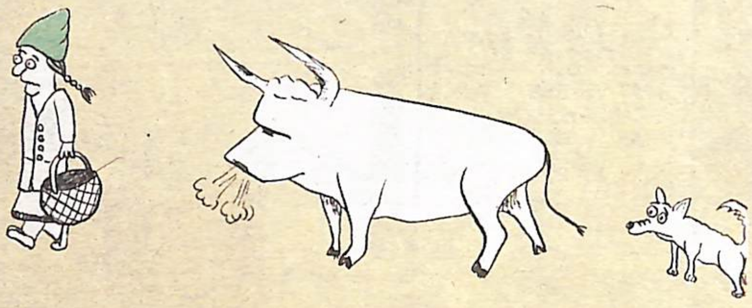

Gökhan Koç

Sayın Gökhan Koç, lütfen bize karikatür göndermekten vazgeçin. Bu ay, karikatürünüzü yayınladığımız dördüncü ay... Dört ay içinde espri anlayışınızda olumlu bir gelişme göremediğimiz gibi sizden hala çizginize getirdiğimiz eleştiriler doğrultusunda ufak da olsa bir adım bekliyoruz. Ama sanki duvara konuşuyoruz. Size yapılan eleştirileri okuduğunuzdan şüphe etmeye başladık. Oysa karikatür gönderirken ne kadar istekli görünüyordunuz. "sürekli amatör karikatürcünüz olmak istiyorum" diyordunuz. Takip etmediğiniz, hatta hiç görmediğiniz bir dergiye karikatür göndermiş olamazsınız. Hiç bir karikatürcü (ne kadar amatör olursa olsun) o kadar çaresiz ve zavallı değildir. İnsan karikatür göndereceği dergiye en azından bir kere bakar, "gönderiyorum ama bu dergi neymiş, ne değilmiş, öğrenelim" der di mi? Sonra maazallah gerici, yobaz, mürteci bir dergiye çatarsınız, fişlenirsiniz. Bir dergiye içeriğine bakmadan "n'olur bi tanecik karikatürümü yayınlayın n'ooolur" diye yalvar yakar karikatür gönderilmez. Hehehe... Tabi dünyada o kadar ahmak bir insan olamayacağına göre bunları konuşmayalım, işinizi konuşalım. Karikatürünüz ilk bakışta birbirinden bağımsız üç ayrı çizim gibi görünüyor. Kırmızı başlıklı kızla onun üç metre gerisine çizdiğiniz boğa arasındaki zorlama bağlantıyı biz de kurabildik ama arkadaki köpek yavrusunu anlayamadık. Bu finonun masaldaki dev kurt olabileceğini söyledi bir arkadaş. Ama bu ihtimal çok zayıf gibi. Yok, yok, o kadar da çizemiyor olamazsınız. Espri zor anlaşıldığı için bir de köpek yavrusu çizmenin okuyucuya sevimli gelebileceğini, bazı okurları da öyle yakalayabileceğinizi düşünmüşsünüzdür belki. O zaman espriyi tamamlamak için bir de civciv çizseydiniz. Hani küçük çocuklar civcivi sever ya... Ya aslında sizinki de bir yol. Ama açıkçası o yoldan nasıl karikatürcü olunur onu biz bilmiyoruz. Orası çok uzak. Nasıl gittiyseniz öyle gelin, taksi parasını biz verelim.

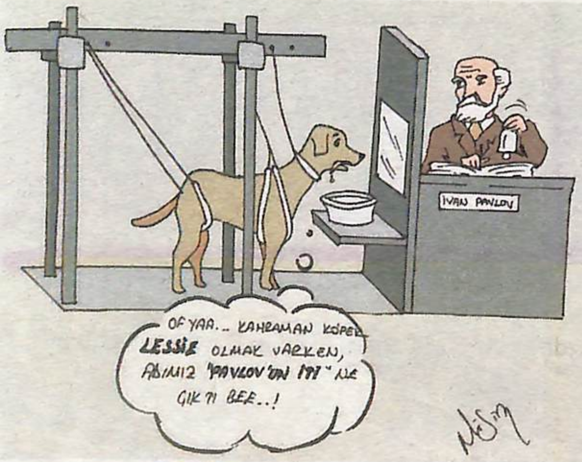

Rümeysa İlhan

Bakın bir çok espri nasıl çözümleniyor: Bir kavramı alıyoruz ve onu başka bir kavramla zihnin alışkın olmadığı bir yolu kullanarak ilişkilendiriyoruz. Yandaki espride bir televizyon kahramanı ile bilim tarihinden bir figür ikisinin de 'köpek'liği düzleminde ilişkilendirilmiş.Okuyucunun tuzağınıza düşmesi için bu iki kavram arasına gerdiğiniz ipi iskalamaması gerekiyor. Lassie'yle ilgili hatıralarımız çok canlı değil, aynı şekilde Pavlov'un köpeğini de her gün düşünmüyoruz. Aklı başında insanlarız. Bize eşit uzaklıkta iki nokta arasında kurduğunuz ilişkinin bize uzaklığı da o iki kavram kadar olacaktır. En azından birini daha yakından seçmelisiniz. Lassie'nin kahraman olduğu bir dizide yani Lassie merkezli bir kurguda Pavlov göndermesi yapılabilir. (Veya Pavlov, köpeğinin Lassie'ye özenme olasılığını düşünse bu Pavlov ve arkadaşları arasında espri konusu olabilir.)

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın Yıl:3 Sayı:30 / Aralık 2009
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Yusuf Kot Grafik: Serhat Gülseçen Hukuk Danışmanı: Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 Fax: (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (15 sayı - 30 YTL yurtdışı 30 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Turkuvaz Matbaacılık Yayıncılık A.Ş. Dağıtım: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

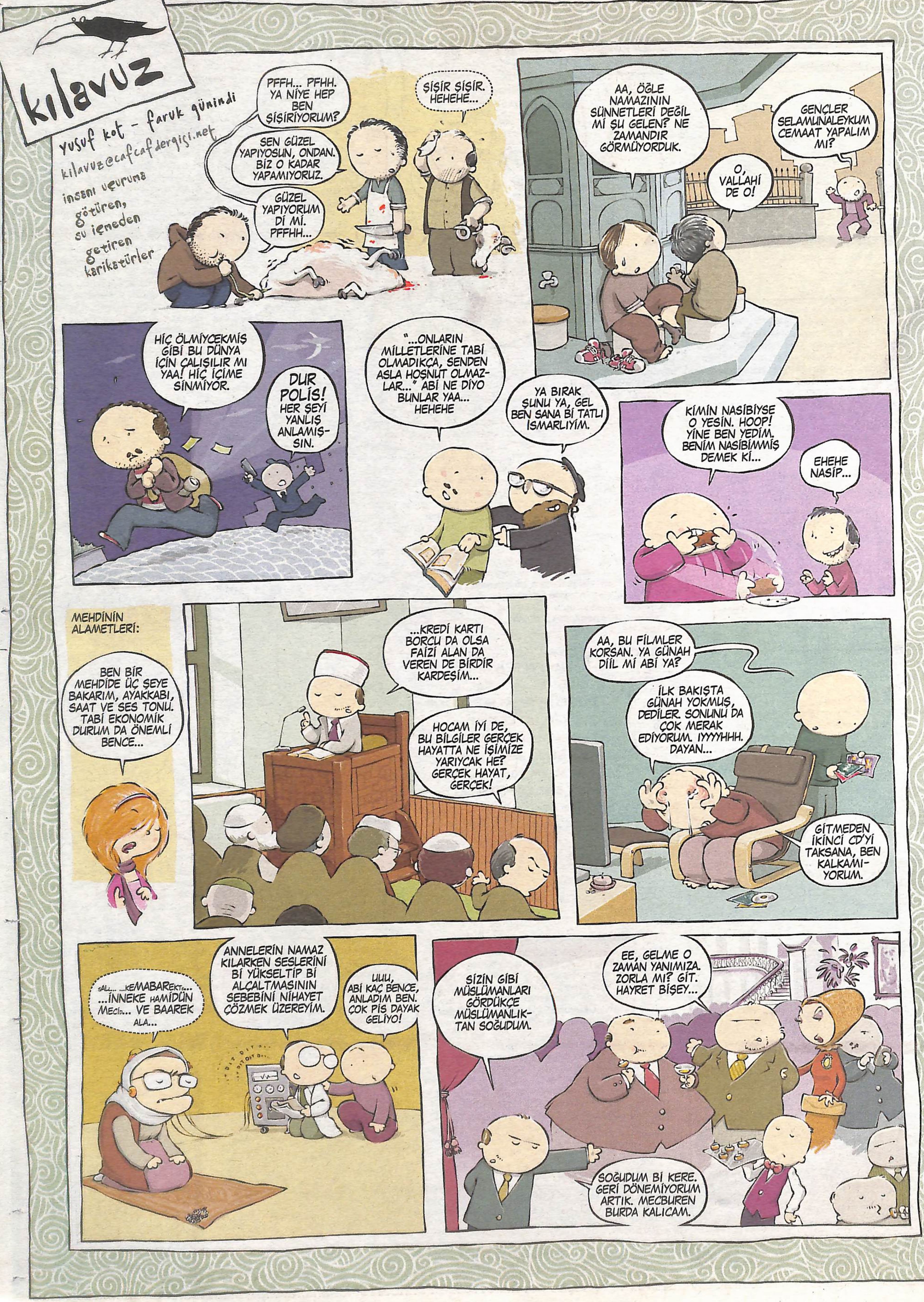
kılavuz
yusuf kot - faruk günindi
kilavuz@cafcafdergisi.net
insanı uçuruma götüren, su içmeden getiren karikatürler
PFFH... PFHH. YA NİYE HEP BEN ŞİŞİRİYORUM?
SEN GÜZEL YAPIYOSUN, ONDAN. BİZ O KADAR YAPAMIYORUZ.
GÜZEL YAPIYORUM Dİ Mİ. PFFHH...
ŞİŞİR ŞİŞİR. HEHEHE...
AA, ÖĞLE NAMAZININ SÜNNETLERİ DEĞİL Mİ ŞU GELEN? NE ZAMANDIR GÖRMÜYORDUK.
O, VALLAHİ DE O!
GENÇLER SELAMUNALEYKUM CEMAAT YAPALIM MI?
HİÇ ÖLMİYCEKMİŞ GİBİ BU DÜNYA İÇİN ÇALIŞILIR MI YAA! HİÇ İÇİME SİNMİYOR.
DUR POLİS! HER ŞEYİ YANLIŞ ANLAMIŞSIN.
"...ONLARIN MİLLETLERİNE TABİ OLMADIKÇA, SENDEN ASLA HOŞNUT OLMAZLAR..." ABİ NE DİYO BUNLAR YAA... HEHEHE
YA BIRAK ŞUNU YA, GEL BEN SANA Bİ TATLI ISMARLIYIM.
KİMİN NASİBİYSE O YESİN. HOOP! YİNE BEN YEDİM. BENİM NASİBİMMİŞ DEMEK Kİ...
EHEHE NASİP...
MEHDİNİN ALAMETLERİ:
BEN BİR MEHDİDE ÜÇ ŞEYE BAKARIM, AYAKKABI, SAAT VE SES TONU. TABİ EKONOMİK DURUM DA ÖNEMLİ BENCE...
...KREDİ KARTI BORCU DA OLSA FAİZİ ALAN DA VEREN DE BİRDİR KARDEŞİM...
HOCAM İYİ DE, BU BİLGİLER GERÇEK HAYATTA NE İŞİMİZE YARIYCAK HE? GERÇEK HAYAT, GERÇEK!
AA, BU FİLMLER KORSAN. YA GÜNAH DİİL Mİ ABİ YA?
İLK BAKIŞTA GÜNAH YOKMUŞ, DEDİLER. SONUNU DA ÇOK MERAK EDİYORUM. IYYYYHHH. DAYAN...
GİTMEDEN İKİNCİ CD'Yİ TAKSANA, BEN KALKAMIYORUM.
SALL... ...KEMABAREKTE... ...İNNEKE HAMİDÜN MECİD... VE BAAREK ALA...
ANNELERİN NAMAZ KILARKEN SESLERİNİ Bİ YÜKSELTİP Bİ ALÇALTMASININ SEBEBİNİ NİHAYET ÇÖZMEK ÜZEREYİM.
UUU, ABİ KAÇ BENCE, ANLADIM BEN. ÇOK PİS DAYAK GELİYO!
SİZİN GİBİ MÜSLÜMANLARI GÖRDÜKÇE MÜSLÜMANLIKTAN SOĞUDUM.
EE, GELME O ZAMAN YANIMIZA. ZORLA MI? GİT. HAYRET BİŞEY...
SOĞUDUM Bİ KERE. GERİ DÖNEMİYORUM ARTIK. MECBUREN BURDA KALICAM.